

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

בפני כב' השופטת אורית בן דור ליבל

פלוני

תובע

ע"י ב"כ עו"ד משה חן

נגד

פלונית

נתבעת

ע"י ב"כ עו"ד שלומית ביר

פסק דין

1
2 תביעה לסעד הצהרתי לזכויות בדירת מגורים ולפירוק השיתוף בה שהגיש התובע כנגד הנתבעת
3 (תלה"מ 17-05-27891) ותביעה לאיזון משאבים שהגישה הנתבעת כנגד התובע (תלה"מ 17-05-33969)
4 (17) אשר ידונו במאוחד. במסגרת פסק הדין תתברר שאלת תוקפה של העברת הזכויות בדירת
5 המגורים מהתובע לנתבעת וכן שאלת מסת הנכסים שיבואו במסגרת איזון המשאבים.

הרקע הצריך לעניין:

- 6
7
8
- 9 הצדדים נישאו ז"ז כדמו"י ביום XXX ומנישואיהם נולדה להם בת, א' (ולהלן: "א"). אלו
10 נישואין שניים לכל אחד מבני הזוג. לתובע שתי בנות מנישואיו הראשונים. לנתבעת בן
11 מנישואיה הראשונים, פלמוני ז"ל, אשר לדאבון הלב נפטר בנסיבות טרגיות בחודש 1/99.
12
  - 13 התובע הוא אזרח XXX שהגיע לישראל בשנות ה-70 לצורכי עבודתו כעיתונאי. כעבור
14 מספר שנים התובע התגייר, נישא לאישה ילידת הארץ ונולדו להם שתי בנות. לאחר
15 שהתגרש מאותה אישה נישא התובע בשנית לנתבעת. לאורך כל השנים שמר התובע על
16 אזרחותו ה-XXX מבלי לקבל אזרחות ישראלית ועד כה הוא שוהה בארץ במעמד תייר.
17 לאחר הנישואין למדה הנתבעת צילום והחלה לעבוד לצד התובע וצילומיה ליוו את כתבותיו
18 העיתונאיות.
19
  - 20 בשנת 1991 רכשו הצדדים זכויות בדירת מגורים ברח' XXX בירושלים הידועה כגוש
21 1X חלקה X תת חלקה X אשר נרשמה על שם שניהם בחלקים שווים (להלן: "הדירה").
22
  - 23 ביום 5.9.04, לאחר שנפרעה כל הלוואת המשכנתא שרבצה על הדירה (עמ' 94 שורות 7-11
24 לפרוטוקול), חתם התובע על תצהיר העברת זכויותיו בדירה לידי הנתבעת ללא תמורה
25 (ולהלן: "תצהיר העברה"), וביום 29.12.04 נרשמו בלשכת רישום המקרקעין מלוא הזכויות
26 בדירה על שם הנתבעת.
27

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

ההליכים שלפני

5. ביום 14.5.17 עתר התובע בתביעה לסעד הצהרתי לפיו הזכויות בדירה משותפת לצדדים חרף רישום הזכויות על שם הנתבעת וכן לפירוק שיתוף בה (תלה"מ 17-05-27891).

6. ביום 16.5.17 עתרה הנתבעת בתביעה לאיזון משאבים (תלה"מ 17-05-33969). במסגרת תביעה זו טענה לקיום יחסי עובד מעביד עם התובע (סעיף 20 לכתב התביעה), לזכאותה בכל הזכויות הנובעות מהיותה עובדת של התובע וכן לזכויות היוצרים והתגמולים בארץ ובחו"ל, וזאת בנוסף לכל זכות אחרת שקמה לה מכוח השיתוף והזוגיות ביניהם (סעיף 26) וטענה כי היא בעלים יחיד של הזכויות בדירה.

7. ביום 26.9.17 הגיעו הצדדים להסכמות לאיזון משאבים בכלל הכספים והזכויות שנצברו על שם מי מהם במהלך החיים המשותפים בארץ או בחו"ל, וזאת מיום הנישואין ועד ליום 1.2.17. כן הסכימו שימחקון מתביעת הנתבעת הסעדים מכוח יחסי עובד מעביד. ביום 6.9.18 גם אושר וניתן תוקף של פס"ד להסכם אליו הגיעו הצדדים בכל הנוגע לחלוקת העבודות העיתונאיות, הצילומים, התגמולים וזכויות היוצרים.

תמצית טענות הצדדים

8. בין הצדדים נותרה מחלוקת בשאלת הבעלות בזכויות בדירה. לטענת התובע הנתבעת הטעתה אותו ורימתה אותו לחשוב שחרף העברת הזכויות בדירה הוא נותר בעלים מהותי בהן. על כן לטענתו ההסכם להעברת הזכויות בטל מפאת העדר גמירת דעת; פגמים שנפלו בכריתתו: טעות, הטעיה ועושק; וכן בשל היותו הסכם למראית עין. לעומתו טוענת הנתבעת שהזכויות בדירה הועברו לידיה במתנה שנגמרה ברישום בפנקס המקרקעין, שאינה הדירה עוד. לדבריה בהתאם להוראות חוק יחסי ממון זכויות שהתקבלו במתנה לא יבואו בגדר איזון המשאבים.

9. כן חלוקים הצדדים באשר להיקף הנכסים החיוביים והשליליים שיבואו במסגרת איזון המשאבים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

דיון והכרעה

זכויות הבעלות בדירת המגורים

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

10. הזכויות בדירה רשומות כיום במלואן, כנזכר, על שם הנתבעת בלבד. האם עלה בידי התובע לסתור את המרשם ולהוכיח שהוא בעל מחצית מהזכויות בדירה, זוהי השאלה שעומדת לפתחנו.

כפי שיפורט להלן, דעתי היא כי התובע הרים את הנטל הכבד להוכיח כי הרישום בלשכת רישום המקרקעין אינו משקף את הבעלות האמתית בדירה וכי זכאי הוא בדין לסעד לו עתר.

11. נקודת המוצא לדיון היא הוראת סעיף 125 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, לפיה רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה ראיה חותכת לתכנון. על מנת לחרוג מכלל זה ידרשו הוכחות חד משמעיות שיצביעו על אפשרות אחרת. חזקה זו באה להגנת טובת הציבור, אשר יוכל להסתמך על הרישום, ולידע כי הרישום סופי, אמין ומשקף נכונה את הזכויות הרשומות בו [ע"א 4140/97 חברת האוניברסיטה העברית בירושלים נ' הסתדרות נשים ציוניות הדסה באמריקה, פ"ד נג (3) 49, 60]. עם זאת, סעיף 125(א) לחוק המקרקעין אינו מהווה 'חזקה חלוטה', אלא חזקה הניתנת לסתירה, כפי שנקבע בע"א 371/85 פיליפ נ' רוזנברג ואח' פ"ד מב(1) 584 בעמוד 596: "אין לפרש את האמור בסעיף קטן זה, שבשום נסיבות אין לקעקע את המשקל הראיתי של הרישום".

ואולם, בשל חשיבות המרשם, הנטל לסתירתו ולהוכחה כי זה אינו משקף את המצב האמתי והנכון של הזכויות, הוא נטל נכבד ביותר ועל המבקש לעשות כן לתמוך טענותיו בראיות מבוססות של ממש ובעלות משקל רב [ע"א 2576/03 אהובה וינברג נ' האפוטרופוס הכללי לנכסי נפקדים (פורסם בנבו, 21.2.07; תמ"ש (בי"ש) 47590-02-10 ק. ג. נ' ג. ב. (פורסם בנבו, 9.1.12); מוטי בניאן, "דיני מקרקעין – עקרונות והלכות", 32 (2002)].

12. לטענת התובע הדירה נרכשה מכספים שצבר מעבודתו ואשר נרשמה בחלקים שווים על שם הצדדים. לדבריו בשלב כלשהו פחתה עבודתו עם גופי תקשורת ב-XXX וכפועל יוצא פחתה גם הכנסתו. לדבריו בשיחה שקיימה עמו הנתבעת בסלון דירתם הסבירה לו כי במצב דברים זה כדאי להגן על הדירה מפני אפשרות עיקולה בגין חוב למס הכנסה, וזאת על ידי רישום מלוא הזכויות בדירה על שמה. לדבריו הבהירה הנתבעת שהרישום ישתנה אך באופן פורמאלי, וכי זכויותיו המהותיות בדירה לא יפגעו (סעיף 12 לתצהיר עדותו הראשית; סעיף 14 לסיכומים).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 התובע הבהיר והדגיש כי "לעולם לא הייתה לי כל כוונה כי זכויותי בדירה יינתנו במתנה
2 לנתבעת, והעברת הזכויות נעשתה רק בשל החשש שהחזירה בי הנתבעת כי הדירה
3 בסכנה, וכן בשל תמימות יתר שלי שסמכתי והאמנתי לנתבעת כי העברת הזכויות ממני
4 אליה נעשו כדי להציל את הדירה, הא ותו לא" (סעיף 18 לתצהירו). לדבריו מאחר ואינו
5 בקי בנושאים אלה, והוא נאיבי ותמים שסמך על הנתבעת "כעיוור" בעניינים אלה והאמין
6 לה, הסכים להצעתה "תוך שהוא מבין שמדובר באקט פורמלי בלבד ושהזכויות שלו בדירה
7 לא נפגעות" (סעיף 15 לסיכומים). לטענתו הנתבעת היא שהחתימה אותו בעצמה על מסמכי
8 העברת הזכויות (סעיף 19 לסיכומים). לדבריו אכן לא סבר לאחר שינוי המרשם שהוא אבד
9 את זכויותיו בדירת המגורים, בה המשיך לנהוג כמנהג בעלים משך השנים ולהשתתף
10 בהוצאות אחזקתה השוטפות והמיוחדות.
11
12 13. לטענת התובע הוא אדם תמים שחתם על כל מסמך שהביאה לפניו הנתבעת לחתום, ובשל
13 תמימותו אף אפשר לה לעשות ככל העולה על רוחה בחשבונות הבנק ובכספים המשותפים.
14 לדבריו יש להתחשב בגישתו הנאיבית והתמימה ואת מוצאו מ-XXX אל מול גישה
15 המניפולטיבית של הנתבעת המאפיינת את "החוצפה הישראלית", ומדגיש כי יתכן ש"צבר"
16 ישראלי לא היה נופל לפח שהפילה אותו הנתבעת.
17 לדבריו בחודש 1/99 בנה של הנתבעת שם קץ לחייו והנתבעת הטילה בו את האשם למעשה
18 מצער זה של בנה. לטענתו כיום התחוויר לו שכתוצאה מכך גמלה בלבה החלטה לנקום בו
19 ולרוקן אותו מכל זכויותיו ורכושו וכך עשתה בתהליך שכלל מספר שלבים: החתמתו על
20 הסכם העברת הזכויות בדירה; ריקון חשבונות הבנק; והצגת מצג שווא בקשר לקיום
21 הלוואות מבני משפחתה. לדבריו באופן דומה סמך על הנתבעת, חתם על התחייבויות להחזר
22 הלוואות שניסחה ואף לא בדק משך השנים את ההתנהלות בחשבונות הבנק בישראל וב-
23 XXX. רק עת התאשפו בבית החולים הדסה עין כרם לטיפולים אונקולוגיים שנוקק להם
24 נוכח לדעת שהנתבעת רוקנה את החשבונות עד כי לא נותרו בהם 4,000 ₪ למימון הטיפול.
25
26 14. לעומתו טענה הנתבעת בכתב ההגנה שהדירה נרכשה מכספים משותפים ומהלוואות שנטלו
27 הצדדים יחד, וכי העברת הזכויות לידיה נעשתה בשנת 2004 בסמוך ליום הולדתה כאות
28 לאהבה שחש כלפיה התובע, וכי המתנה הושלמה ואינה הדירה עוד. עם זאת הציעה
29 כאפשרות לטעם להענקת המתנה ש"אולי רגשות האשם שחש בשל התאבדות בנה אשר
30 יחסיו עמו היו טעונים וקשים" (סעיף 14). לדבריה לא חל כל משבר כלכלי ב-XXX אותה
31 עת ולצדדים לא היו חובות אצל רשויות המס והיא שללה מכל וכל אפשרות שאמרה לתובע
32 כי קיימת סכנה כלשהי לדירה (עמ' 74 שורות 24-21 לפרוטוקול). לדבריה התובע חי
33 בישראל יותר שנים מאשר ב-XXX והוא מכיר היטב את הבירוקרטיה כאן.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1. לטענתה הענקת המתנה הייתה ביוזמתו ומרצונו החופשי של התובע וללא כל מניע נסתר.
2. לדבריה התובע נהג להעניק מתנות "עד כדי הרעפה והאבסה" (סעיף 27 לסיכומים) וכי אף
3. לרעייתו הראשונה העניק את זכויותיו בדירה המגורים המשותפת. לטענתה עו"ד Y שערך
4. את הסכם העברת הזכויות ולפניו חתם התובע על תצהירי ההעברה וידא עם התובע כי הוא
5. מבין את משמעות העברת הזכויות וכי תוצאתה בלתי הפיכה, ולשאלתו מדוע הוא עושה כן
6. השיב לו התובע: "מתוך אהבה" (סעיף 14). לדבריה משך השנים לא טען התובע להשבת
7. הזכויות, גם לאחר שהמצב הכלכלי הרע לכאורה השתפר.
8.
9. 15. לטענת התובע הוא נענה לדרישת הנתבעת והסכים להעביר את זכויותיו בדירה לידיה על
10. מנת להגן על הדירה מפני נושים אפשריים. לדבריו הנתבעת הסבירה לו כי לא יאבד את
11. זכויותיו המהותיות בדירה אשר יירשמו על שמה. בסעיף 21 לכתב התביעה טען התובע
12. שהוא לא התכוון להעניק לנתבעת את הזכויות בדירה "אלא נתן לה לשמור על זכויותיו
13. מהטעמים שפורטו". למעשה טוען התובע כי הסכים שזכויותיו יוחזקו על ידי הנתבעת
14. בנאמנות.
15. לעומתו טוענת הנתבעת שהתובע בחר להעניק לה את זכויות בדירה מתוך אהבתו הרבה
16. שחש כלפיה, וכי המתנה הושלמה ואינה הדירה עוד. השאלה בתמצית היא אפוא האם עניין
17. לנו בנאמנות או במתנה שהושלמה.
18.
19. 16. טענת הנתבעת למתנה שהושלמה שובה את העין במבט ראשון. הצדדים חתמו על תצהירי
20. העברה לפני עו"ד אשר העיד לפני שהבהיר להם את תוצאתם ואת סופיותם, והמרשם שונה
21. בעקבותיהם שנים ארוכות קודם להגשת התביעה. אין לנתבע כל מסמך המאמת את טענת
22. הנאמנות, ותביעתו מתבססת על עדותו וראיות עקיפות. ברם, אין חולק שאילו היה התובע
23. מציג הקלטה או הסרטה של פגישה בה סוכם על העברת הזכויות בנאמנות, די היה בה כדי
24. לעמוד על אומד דעת הצדדים. גם אם ראייה כזו אינה בנמצא, יש באופן הצגת הדברים – כפי
25. שנעשה גם בדיון – כדי ללמד שבסופו של דבר מדובר בסוגיה ראייתית ושעל בית המשפט
26. להתחקות אחר העובדות ולקבוע את הממצאים בדבר אומד דעת הצדדים ולהכריע בין
27. גרסאותיהם המנוגדות, בין היתר על ידי הערכת מהימנות.
28.
29. 17. עדות התובע הייתה מהימנה, אמינה, קוהרנטית ועקבית. התרשמתי שהוא העיד עובדות
30. כהווייתן ומצאתי ליתן לעדותו משקל רב. התרשמתי מהופעת התובע במהלך מסירת
31. העדות, ואף שסגנון דיבורו היה ציני לעיתים (כך למשל השיב "מרוב אהבה, כן", עמ' 44
32. שורה 7 לפרוטוקול) מצאתי שהיא ראויה לאמון. אופן מסירת העדות, התבטאויות ותגובות
33. התובע בעת החקירה הנגדית שכנעו אותי כי הוא מעיד דברים כהווייתם.
34.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 במסגרת השיקולים הבאתי גם את אישיותו של התובע והנסיבות האופפות אותו ואת
2 מרכיבי חייו. כך, על אף שהוא נמצא בישראל כבר חמישה עשורים בקירוב הילוכו וסגנונו
3 האירופאי ניכר ממנו, מאישיותו ומעדותו. כך גם התבוננתי בתובע במהלך חקירות הנתבעת
4 והבת א', אשר היו קשות מאוד מבחינה רגשית ובמהלכן הוטחו בו קיתונות של רותחין
5 והאשמות קשות ונוראיות, עד כדי כך שהוא היה הסיבה בעטיה שם בנה של הנתבעת קץ
6 לחייו (ראו למשל עמ' 6 לפרוטוקול מיום 18.4.25).

7

8 18. בחנתי את עדות התובע מתוך עצמה ומצאתי אותה רצופה וקוהרנטית. השתכנעתי ממנה כי
9 משך החיים המשותפים נהג התובע לסמוך על הנתבעת בכל הקשור לנושאים של
10 בירוקרטיה וכספים, וכי האמין לדבריה הן שכדאי לצדדים להעביר את הזכויות בדירה על
11 שמה בלבד על מנת להגן עליה מפני נושים אפשריים, והן שבכך לא יאבד את זכויותיו
12 המהותיות בדירה.

13 התובע העיד שלא היה ידוע לו בזמן אמת שקיים חוב למס הכנסה בעת הרלוונטית להעברת
14 הזכויות (עמ' 75 שורות 31-35 לפרוטוקול) וכי לא העביר את הזכויות בדירה לנתבעת בשל
15 קשיים כספיים להם היו נתונים הצדדים (עמ' 38 שורות 16-22 לפרוטוקול). אך לדבריו הוא
16 האמין לדברי הנתבעת שקיים איום ששלטונות המס "יקחו את הדירה", כדלקמן: "האיום
17 של השלטונות הישראליים עלולים לבוא ולקחת את הדירה, מס הכנסה או יהיה אשר
18 יהיה, אז עדיף שהדירה לא תהיה רשומה על שמך, אלא עדיף שתהיה רשומה על שמי
19 פלונית" (עמ' 29 שורות 1-3 לפרוטוקול). "פלונית דרשה ממני חתימה. היא אמרה כדאי
20 שהבית יעבור על שמי כדי שמס הכנסה לא יוכל לעקל אותו מאחר ואני לא מתמצא
21 בבירוקרטיה ישראלית וכולי, היא הפחידה אותי עם פעולות של בירוקרטיה, אז אני
22 חתמתי סו וואט?" (עמ' 38, שם).

23 התובע הסביר בעדותו שהאמין שזכויותיו המהותיות בדירה לא נפגעות ועל כן לא חשש
24 מהעברת הזכויות על שם הנתבעת: "טכני זה רשויות ישראל, ולא יגרע ממך שום זכויות
25 מהדירה או הזכויות שלך נאמר לי, אז לא פחדתי, סמכתי הרי עליה" (עמ' 29, שורות 7-8).

26 לשאלה האם החתים את הנתבעת על מסמך בכתב בנוגע להעברת הזכויות השיב התובע:
27 "היא אמרה לי בעל פה ובוודאי שלא בכתב, אני עושה את זה כדי לרמות את מס הכנסה או
28 כדי להערים עליהם או יהיה אשר יהיה. זה לא דברים שכותבים בכתב. היא אמרה לי בעל
29 פה, אל תדאג הרי אתה מכיר אותי וכולי, לא יהיו לך איך אומרים בעברית, לא יהיה לך
30 חסרונות מזה שאתה מעביר לי את הבית וכדאי לעשות את זה כדי ששלטונות ישראל
31 לעולם לא יוכלו לקחת לנו את הבית. הוא רשום על שמי ולא רשום על שמך, ואתה הרי זה
32 שמגיש מס הכנסה וכל הדברים, אתה מפרנס הראשי הרשמי, ככה זה" (עמ' 56 שורות 12-
33 17 לפרוטוקול).

34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 אשר לאמון העיוור שנתן בנתבעת במיוחד בכל מה שקשור בעניינים "בירוקרטיים" (עמ' 49
2 שורות 22-27 לפרוטוקול) העיד התובע "היא הבינה בחשבונות וכולי כי היא ישראלית, היא
3 מכירה דברים שממש לא ידועים לי כמו ביטוח לאומי ואני לא יודע איך קוראים להם. אני
4 סמכתי כמו עיוור על פלונית בכל הניירת הבירוקרטית הישראלית בעברית, חשבונאות. כל
5 הניירות האלה היא למעשה ניהלה אני לעולם לא התעניינתי בעניינים כספיים ולא הבנתי
6 בהם..". (עמ' 29 שורה 35 – עמ' 30 שורה 3 לפרוטוקול).

7
8 19. השוואה של תוכן דבריו של התובע ושקילתם במסגרת הראיות אחרות ולמכלול הנתונים
9 העובדתיים שנפרסו לפני והעדויות הנוספות שנשמעו מחזקת אף היא את האמון והמשקל
10 שמצאתי ליתן לה.

11 לאורך עדותו שב התובע על הטענה שסמך כעיוור על הנתבעת וזאת בהקשרים שונים. כך
12 למשל העיד שהעביר סך של 80,000 אירו לחשבון הבנק של א' לדרישתה של הנתבעת מבלי
13 לבדוק את דבריה (עמ' 41 שורות 19-20 לפרוטוקול). הנתבעת ביקשה ללמוד על חוסר
14 הקוהרנטיות בעדותו של התובע מהעובדה שהעיד שהעביר סך של 80,000 אירו בעוד
15 שעובדתית העביר סך של 60,000 אירו. העובדה שלא דייק בסכום שהועבר, במרחק של כמה
16 שנים ממועד ההעברה ועד ההצהרה אינה פוגעת באמון שנתתי בתובע. הסכום שהועבר אינו
17 מרכזי למחלוקת הנוגעת לבעלות בזכויות בדירה, והעובדה שהתובע לא זכר את הסכום ולא
18 דייק בו מתיישבת דווקא עם המסקנה שהוא לא היה עסוק כלל בענייני הכספים, לא ייחס
19 להם חשיבות, לא בדק את חשבונות הבנק ועשה פעולות לבקשת הנתבעת. גם כשנשאל
20 בקשר לצוואות שערך השיב התובע שהנתבעת הכתיבה לו את תכנון (עמ' 35 שורות 29-30
21 לפרוטוקול). התובע העיד כי אינו זוכר מה גובה התשלומים בהם נשאו הצדדים למימון
22 לימודיה של א' ב"XXX" וכי כלל לא ידע באילו הוצאות של א' הם נושאים וכי לא התערב
23 בהחלטותיה של הנתבעת בעניינים אלה (עמ' 54 שורות 29-30 לפרוטוקול).

24
25 20. הנתבעת חיזקה את גרסת התובע באשר לאמון ה"עיוור" שנתן בה והעידה בעצמה שבין
26 הצדדים היה "אמון מוחלט" (עמ' 34 שורה 18 לפרוטוקול, ועל כך חזרה גם בסיכומי
27 התשובה). על האמון העיוור שנתן התובע בנתבעת אני למדה בין היתר מחתימתו על
28 התחייבויות להשבת הלוואות. הנתבעת ניסחה והחתימה את התובע (עמ' 35 שורות 1-2
29 לפרוטוקול) למצער על חמישה מסמכים שהוכתרו "התחייבות להחזר הלוואה" (נספח יא'
30 לתצהירה) ולפיהם התובע מתחייב להשיב בעצמו הלוואות שקיבל לכאורה לבדו מהוריה של
31 הנתבעת (ולהלן: "ההתחייבויות"). שלוש מתוך התחייבויות נחתמו בשנת 2013, ובסמיכות
32 זמנים, ושתי התחייבויות נוספות נחתמו באותו היום (20.8.14), אשר נוסחן זהה פרט
33 לסכומים ולמועד כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 "אני הח"מ פלוני אזרחי XXX... בעלה של פלונית בעלת ת.ז.ז...

2 מתחייב להחזיר להורים של פלונית:

3 ..XXX

4 ו-XXX...

5 הלוואה שקיבלתי על סך של ...ללא ריבית.

6 ההחזר יתבצע ב: מאי 2015

7 חתימה

8 תאריך".

9 ביום 18.4.13 התחייב התובע להשיב סך של 100,000 ₪ בחודש 5/15 ;

10 ביום 9.8.13 התחייב התובע להשיב סך של 50,000 ₪ בחודש 5/15 ;

11 ביום 25.8.13 התחייב התובע להשיב סך של 100,000 ₪ בחודש 5/15 ;

12 ביום 20.8.14 התחייב התובע להשיב סך של 50,000 ₪ בחודש 5/15 ;

13 ביום 20.8.14 התחייב התובע להשיב סך של 28,214 ₪ בחודש 5/15.

14
15 21. החתמת הנתבעת את התובע על התחייבות בלעדית שלו לפרוע בעצמו את ההלוואה

16 שלכאורה נטל לבדו מעוררת תמיהות רבות על פניה, שעה שלדברי הנתבעת בעצמה נטלו

17 לכאורה הצדדים את ההלוואות יחד מהוריה והתחייבות לפרוע אותן הייתה משותפת (עמ' 46

18 שורות 14-15 לפרוטוקול). בנוסף לכך, לא ברור מדוע החתימה הנתבעת את התובע על

19 התחייבויות ולא עשו כן הוריה, נותני ההלוואה לכאורה. ודוק. אביה של הנתבעת העיד כי

20 כלל לא ראה את ההתחייבויות האמורות (עמ' 31 שורות 11-12 לפרוטוקול).

21 יתר על כן, גם הנתבעת אינה טוענת שהסכומים האמורים אכן הועברו במועדים האמורים.

22 לדבריה מדובר בסכומים קטנים ("3,5, לפעמים 1,000, לפעמים 6,000" עמ' 33 שורה 23

23 לפרוטוקול) אשר בתחילה ניתנו כמתנות (שורה 11, שם) ואשר הצטברו בסופו של דבר

24 לסכומים גדולים (עמ' 35 שורות 22-23 לפרוטוקול). אין חולק כי אין בנמצא רשימות או

25 תיעוד של הסכומים שניתנו (עמ' 34 שורות 14-21 לפרוטוקול) וכי "הכול זה הערכות של

26 סכומים more or less שנכנסו כשהוצאתי קופות" (עמ' 37 שורות 12-13 לפרוטוקול).

27 בסיכומי התשובה הודתה אף הנתבעת שהתובע קיבל במצורף לכתב ההגנה נוסח התחייבות

28 שונה מזה שהוגש לתיק בית המשפט והסבירה ששתי התחייבויות מיום 25.8.13 על סך של

29 50,000 ₪ כל אחת אוחדו להתחייבות אחת על סך של 100,000 ₪ (ומבלי לפרט אימתי).

30 סמיכות הזמנים של החתמת ההתחייבויות, נוסחן הזהה, העדר הפירוט אימתי נתקבלו

31 הכספים בידי הצדדים, גרסת הנתבעת כי אכן אין מדובר בסכומים שהועברו במועדים

32 האמורים, מעוררים אף הם תהיות - לגבי עצם קיומן של ההלוואות ולגבי האופן בו הוחתם

33 התובע על מסמכים - אשר לא היה בעדות הנתבעת כדי לסלקן (ראו למשל עמ' 42

34 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 22. שאלת הכללת החובות האמורים במסגרת מסת איזון המשאבים תידון במקומה להלן.
2 בסוגיה הנדונה כעת החשיבות נוגעת למהות הרבות העולות מההתחייבויות האמורות
3 והחתמת התובע עליהן. הנתבעת העידה שהתובע הסכים לבקשתה ו"ברצון חתם" על
4 ההתחייבויות (עמ' 42 שורות 17-23 לפרוטוקול). העובדה שהתובע חתם (למצער) על חמש
5 ההתחייבויות ללא כל פקפוק או הרהור מחזקת את גרסתו שקיבל את דבריה של הנתבעת
6 ללא תהיות ותנאים, מבלי שבחן אותם ואת השלכותיהם, וחתם עליהם בבחינת "נעשה
7 ונשמע".
8
- 9 23. מצאתי את גרסת התובע אף מסתברת יותר מזו של הנתבעת. בעוד שהתובע הסביר
10 שהוסכם על העברת הזכויות בהמשך לדברי הנתבעת כי כך יצילו את הדירה מאימת
11 הנושים ולאור דבריה שאין בשינוי המרשם כדי לאיין את זכויותיו המהותיות בדירה,
12 קימצה הנתבעת בפרטים על אודות נסיבות עריכת ההסכם ובסעיף 14 לכתב ההגנה
13 הצהירה: "התובע אשר אהבתו לנתבעת מחד ומאידיך אולי רגשות האשם שחש בשל
14 התאבדות בנה אשר יחסי עמו היו טעונים וקשים.. החליט על דעת עצמו להעביר את
15 חלקו בדירה במתנה גמורה לנתבעת ולהעניק לה אותם כמתנה לרגל יום הולדתה שחל
16 ביום 9.9.". בתצהירה לא פירטה הנתבעת כל גרסה באשר לנסיבות העברת הזכויות בדירה
17 והסתפקה בטענה כי מדובר ב"מתנה גמורה" (סעיף 6). בתצהירה המשלים הצהירה
18 שהתובע העביר לידיה את הזכויות בדירה "מתוך אהבה.. מתנתו הייתה מתוך אהבה
19 והערכה כלפי ולרגל יום הולדתה ה-50. בהגיע יום הולדתה ה-50 בשנת 2003 פלוני ערך
20 מסיבה לכבודי והחליט כי כמתנת יום הולדת ולאות אהבתו אלי הוא יעביר את זכויותיו
21 בדירה על שמי. בין הכרזה למעשה חלפה שנה עד שעלה בידינו להגיע לעו"ד ולבצע בפועל
22 את רישום הזכויות והעברתם משמנו לשמי בלבד ומתנת יום ההולדת ה-50 ניתנה לי
23 ברושמות ביום הולדתה ה-51" (סעיף 8).
24
- 25 24. גרסת הנתבע בהירה וברורה – העברת הזכויות הייתה אך פורמאלית בעוד שבאופן מהותי
26 נותרו הצדדים שווי זכויות בדירה. על כן נהג בדירה מנהג בעלים, המשיך לשאת בהוצאות
27 שיפוצים ותיקונים בדירה ולא סבר שביכולת הנתבעת להוציאו ממנה. גרסת הנתבעת
28 חסרה. לדבריה הועברו הזכויות במתנה שהושלמה. הא ותו לא. הנתבעת לא פירטה כאמור
29 את הנסיבות שקדמו להחלטה להעביר את הזכויות בדירה והסתפקה באמירה הכללית כי
30 כך עשה התובע מאהבה וכמתנה (מאוחרת) ליום הולדתה. הנתבעת לא פירטה באילו נסיבות
31 נאמרו הדברים, האם שב עליהם התובע בהזדמנויות נוספות על מסיבת יום הולדתה, האם
32 היו עדים נוספים ששמעו את הדברים, האם ניהלו הצדדים שיח בעקבות הדברים ובו ירדו
33 למשמעות, תוצאות והשלכות העברת הזכויות.
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 הנתבעת גם לא הסבירה האם התכוונו הצדדים שבכוחה יהיה להוציא את התובע מהדירה
2 בכל עת? האם התכוונו הצדדים כי הגם שהזכויות הן רק של הנתבעת, וברצותה יגור התובע
3 בדירה וברצותה ייצא מהדירה, בכל זאת ישתתף התובע בהוצאות שיפוצים ותיקונים של
4 הדירה שאינה בבעלותו? המדובר, לטענת הנתבעת, בהסכמה משמעותית מאוד, והנה היא
5 נעדרת שורה של רכיבים שכמעט ולא יתכן שלא נדונו או דוברו בין הצדדים אם אכן זו
6 הייתה כוונתם. הנתבעת עצמה טענה בהליך הנוכחי, שמשמעות ההסכמה היא שהיא יכולה
7 לדרוש מהנתבע "לארוז את חפציו ולצאת לאלתר מהבית" (סעיף 25 לכתב ההגנה).
8 גרסת הנתבעת חסרה אפוא ולא ניתן ללמוד ממנה שהתגבשה גמירת הדעת ההכרחית
9 לתוקפו של הסכם.
10
11 25. תוצאת העברת הזכויות בדירה לידי הנתבעת מרוקנת לכאורה את התובע מזכויותיו בדירת
12 המגורים ומהנכס המשמעותי ביותר שנצבר בחיי הצדדים. ההשלכות של ויתור על הזכויות
13 בדירה עלולות להותיר אותנו ללא קורת גג. מתבקשת מאליה אפוא התהייה מדוע שאדם
14 יחליט להיפטר מהנכס המשמעותי ביותר שלו כאשר משמעות הוויתור שהוא עשוי "להיזרק
15 לרחוב", ומה הסבירות שיסכים לתוצאה זו. תהייה זו נותרה כאמור ללא מענה מצד
16 הנתבעת.
17 העברת כל הזכויות בדירת מגורים יחידה במהלך החיים המשותפים תמוהה אפוא על פניה.
18 הנתבעת לא סיפקה גרסה פוזיטיבית באשר לנסיבות קבלת המתנה יוצאת הדופן של מחצית
19 מהזכויות בדירה ולא ביארה מדוע מתנה לרגל חגיגות העשור השישי לחייה ניתנה למעשה
20 אך שנה מאוחר יותר, ולא פירטה מי יזם את הפניה לעוה"ד. נדרשה אף חקירה מאומצת
21 מצד בית המשפט כדי לקבל מענה לשאלה הפשוטה מי יזם את הפניה לעוה"ד, עד שהשיבה
22 הנתבעת כי היא שעשתה כן (ראו עמ' 92-93 לפרוטוקול).
23 בחקירתה השיבה הנתבעת כי בין הצדדים לא היה כל שיח בעניין העברת הזכויות (עמ' 92
24 שורה 3 לפרוטוקול). לשאלה האם במצב הדברים שלאחר פטירת הבן והדילמה של הנתבעת
25 אם להיפרד מהתובע אם לאו חשש התובע מפני האפשרות שהוא יישאר ללא קורת גג
26 השיבה הנתבעת: "אני לא יודעת, אנחנו לא חשבנו שנתגרש" (עמ' 91 שורה 19, 24-26
27 לפרוטוקול).
28
29 26. נוכח אופייה של הענקה החד צדדית של הזכויות, דומני כי ישנה ציפייה סבירה שהנתבעת -
30 מקבלת המתנה - תעמוד על כוונות התובע ותוודא שהגילוי החיצוני של רצונו בחתימה על
31 תצהיר העברת הזכויות משקף נאמנה את כוונתו. "אכן, הבטחת ציפיותיו של מקבל
32 המתנה הינה אינטרס ראוי להגנה, ומקובלת עליי ההלכה המושרשת כי את גמירת-
33 הדעת יש להסיק, גם בחוזה מתנה, על סמך גילוייה החיצוני של כוונת המתקשר. אלא
34 שבחוזה מתנה יש להכיר בציפיותיו של מקבל המתנה כלגיטימיות רק כאשר הנסיבות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 והתנהגות הצדדים מצביעות בצורה ברורה וחד-משמעית על כוונתו של המעניק
2 להתקשר בחוזה.
3 למותר להוסיף עוד, כי גם הגיונם של דברים מוביל למסקנה שבדרך-כלל קשה יותר
4 למתקשר הסביר לזהות כוונה להענקת דבר ללא תמורה, שכן "אין אדם מוחזק נדבן"
5 (ראבילו [18], בעמ' 87). [ע"א 3601/96 בראשי נ' עיזבון המנוח בראשי פ"ד נב(2) 582,
6 598-599 (1998)].
7 חוזה מתנה נתפס כחוזה חד צדדי אשר בפרשנותו יינתן משקל כבד יותר לכוונתו של הצד
8 המתחייב על פני כוונתו של המקבל "אכן, בחוזה חד צדדי הצהרת הרצון המרכזית היא
9 של המתחייב, ועל כן יש ליתן לה משקל מכריע בגיבוש אומד דעתם המשותף של
10 הצדדים" (עמ' 46). דברים אלה משמעם, כי יש לדקדק בהתחקות אחר רצונו של נותן
11 המתנה, שהוא – להבדיל – ה"ממית" או ה"מחיה" [ע"א 6296/05 כהן נ' המנוחה בקשי,
12 בעמ' 11 (פורסם בנבו, 5.8.07)].
13 עולה בבירור מגרסתה של הנתבעת בעצמה כי הצדדים כלל לא חשבו על אפשרות שהתובע
14 יידרש לעזוב את הדירה כתוצאה מהעברת הזכויות לידיה ופשיטא שלא ניתן לייחס לו
15 גמירת דעת לויתור על זכויותיו המהותיות בדירה.
16
17 27. התברר גם שמערכת היחסים בין הצדדים הייתה, אף לשיטת הנתבעת בעצמה, רוויית
18 קשיים ומשברים באופן שאינו עולה בקנה אחד עם טענתה להענקת הזכויות במתנה כמחווה
19 רומנטית כאות לאהבה העזה שחש התובע כלפיה. לטענת הנתבעת "במרוצת השנים נאלצה
20 הנתבעת לפנות מספר פעמים למשטרת ישראל ולבקש את עזרם וסיועם להצילה מידי
21 התובע" (סעיף 16 לכתב ההגנה). עוד טענה "בקצירת האומר יצויין כי חיי התובעת במחיצת
22 הנתבע לא היו סוגים בשובשים, התובעת היתה קורבן מתמשך להתעללות רגשית, כלכלית
23 ואף מינית מצד הנתבע, והיא נאלצה לשלם מחיר כבד בשל נישואיה לנתבע" (סעיף 50
24 לכתב התביעה). הנתבעת העידה שחלתה בסמוך לאחר פטירת בנה וכי יחסו של התובע
25 כלפיה היה בלתי מתחשב (עמ' 15 שורה 19 – עמ' 16 שורה 13 לפרוטוקול). הבת א' העידה
26 כי בתקופה שלאחר פטירת הבן מצב היחסים בבית היה רעוע ורווחה תחושת הנתבעת
27 שהאשם בפעולה הטרגית של הבן ז"ל נעוץ היה בתובע (עמ' 6; עמ' 7 שורות 30-34; עמ' 8
28 שורות 1-17 לפרוטוקול מיום 25.4.18). נחה דעתי אפוא כי יחסי הצדדים לא היו "סוגים
29 בשובשים" (כלשון הנתבעת) אף בתקופה שלאחר פטירת הבן ובסמוך לפני העברת הזכויות
30 בדירה.
31
32 28. עו"ד Y העיד שהתובע חתם לפניו על תצהיר העברת הזכויות במשרדו לאחר שהקריא לו
33 אותו (סעיף 3 לתצהירו, נספח ב' לתצהיר הנתבעת) ולאחר שזיהה אותו באמצעות הדרכון
34 שמספרו מופיע על גבי התצהיר (עמ' 51 שורות 19-20; 24-25 לפרוטוקול). בהמשך חקירתו

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 הסביר שכלל לא היה חייב לזהות את התובע באמצעות דרכון משום שהוא מוכר לו באופן
2 אישי (עמ' 52 שורות 10-11 לפרוטוקול).
- 3 התובע עומד על טענתו כי חתם על תצהירי העברת הזכויות בפני הנתבעת בלבד ומבלי
4 שאומתה חתימתו, וראיה הוא מוצא לכך בעובדה שעל גבי מסמכי העברת הזכויות פורט
5 מספר דרכון שלא היה תקף כבר כשנתיים באותה עת, וכי המספר הועתק ממסמכי רכישת
6 הדירה. לטענתו אם היה עו"ד Y מזהה אותו לצורך החתמתו על התצהיר הוא היה נוכח
7 לדעת שמספר הדרכון השתנה.
- 8 לא מצאתי להכריע בשאלה זו משהיא שולית לדיון שכן בין אם מסמכי העברה נחתמו לפני
9 עו"ד Y, ובין אם לאו, הרי שהתובע אינו חולק שחתם על מסמכי העברת זכויות מתוך כוונה
10 שישונה המרשם והנתבעת תירשם כבעלת מלוא הזכויות בדירה. המחלוקת, כמפורט לעיל,
11 נוגעת למעשה לשאלה אם מאחרי הצהרה גלויה זו של כוונות הצדדים הייתה כוונה נסתרת,
12 אשר אין חולק שלה לא היה מודע עו"ד Y. עו"ד Y העיד, כפי שיאמר בהמשך, כי לא שאל
13 את התובע מה עומד מאחרי המתנה. בהקשר זה אדגיש כי גם אם הייתי מעדיפה את גרסת
14 עו"ד Y שהתובע הזדהה לפניו באמצעות הדרכון פג התוקף ומשתכנעת שהתובע לא דייק
15 בעובדה זו, הרי שאין גם בכך כדי לקעקע את מהימנות גרסת התובע והעדפתה על פני גרסת
16 הנתבעת. כבר נקבע שגם עדות שיש בה אי דיוקים עשויה להיות אמינה, וביחוד כשיש הסבר
17 לאי הדיוקים ולפרכות [ע"פ 1002/02 שמחון נ' מדינת ישראל, (לא פורסם)]. הדברים
18 אמורים במיוחד עת עסקינן ב"סתירה לכאורה" ואשר אינה מעלה בעיני חשש לאמירת שקר
19 על ידי התובע.
- 20
- 21 29. בעדותו הצהיר עו"ד Y שהוא לא שאל את התובע ולא בירר עמו מה הסיבה להעברת
22 הזכויות לנתבעת (עמ' 55 שורות 11-12 לפרוטוקול). עדות זו עומדת בסתירה לגרסת
23 הנתבעת לפיה שאל עו"ד Y מהי הסיבה להעברת הזכויות ואילו התובע השיב לו כי הוא
24 עושה כן מאהבה (סעיף 14 לכתב ההגנה; עמ' 92 שורות 18-22 לפרוטוקול) ומחלישה אותה.
25
- 26 30. בסיכומיה לא הצביעה הנתבעת על מקרה דומה בפסיקה שבו הועברו מחצית מזכויות
27 הבעלות בנכס המשמש כדירת מגורים יחידה כמחווה רומנטית. יגעתני ולא מצאתי בפסיקה
28 מקרה דומה, וניתן לומר בזהירות המתבקשת שהעברת זכויות בדירת מגורים יחידה
29 מאהבה וכמחווה רומנטית לא מוכרת בחיים ופסיקה (ולמצער בוודאי אינה תופעה שכיחה).
30 לעומת זאת, העברת זכויות בדירת מגורים יחידה (או בנכס אחר) בין קרובים כדי להגן
31 עליהם מפני הליכי נשייה או מפני צדדים שלישיים מוכרת גם מוכרת כתופעה שכיחה, גם
32 בחיים וגם בפסיקה. בהקשר זה נפסק: "התופעה של העברת נכסים בין קרובים, לשם
33 השתמטות מתשלום חובות, קנתה לה לאחורונה שביתה בישראל" [ה"פ (ת"א) 16/92
34 וידר נ' אלשיך, פ"מ תשנ"ה(א) 202, בעמ' 211 (1994)].

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1
2 לפיכך, הגם שלא הוכרעה בפסיקה השאלה האם רשאי צד ג' להעלות טענה שחווה שנערך
3 בין שני צדדים הוא חוזה למראית עין, בפרקטיקה דנים בתי המשפט בטענה כי הסכמים
4 להעברת נכסים בין קרובים (ובין היתר הסכמי ממון והסכמי גירושין) הם הסכמים שנערכו
5 למראית עין אף כאשר הטענה מועלית על ידי צד שלישי לחוזה, על פי רוב, נושה של אחד
6 הצדדים להסכם [ה.פ. 1033/96 אלפסי נ' האפוטרופוס הכללי, פ"מ תשנ"ו(ג) 177; ה"פ
7 16/92 וידר נ' אלשיך, פ"מ תשנ"ה(א) 202; ה.פ. 200147/98 בנק לאומי נ' נצח (פורסם בנבו,
8 30.12.99); ה.פ. 105/00 בנק לאומי נ' שלומי דוד ואח', פ"מ תשנ"ט(ב) 263; ה.פ. 99/05
9 156/05 אוחיון נ' תורג בע"מ (פורסם בנבו, 29.5.07); רע"א 7126/98 בנק לאומי נ' ציגנלאוב
10 (פורסם בנבו, 3.2.99); ע"א 1780/93 בנק המזרחי נ' אולצ'יק, פ"ד נ(2) 41 (1996)].
- 11
12 31. חיזוק לגרסת התובע לפיה הועברו הזכויות לנתבעת באופן פורמאלי בלבד בעוד שמהותית
13 נותרו הצדדים שווי זכויות בדירה מתחזקת מהעובדה, עליה אין חולק בין הצדדים, ולפיה
14 מבחינה מעשית לא השתנה מעמד התובע בדירה בעקבות החתימה על ההסכם והעברת
15 הזכויות על שם הנתבעת. הצדדים המשיכו לגור יחד בדירה ולשאת ממשאביהם המשותפים
16 בעלות אחזקתה ותיקונה. כך לטענת הנתבעת בעצמה בשנת 2015 משכה כספים מחשבון
17 הבנק המתנהל על שם הנתבע ב-XXX בין היתר לצורך תשלום לקבלן שעשה עבודות בדירה
18 (עמ' 10 שורה 10 לפרוטוקול). כך גם המשיך התובע לנהוג בדירה כמנהג בעלים. חדר בדירה
19 המשיך להיות מיוחד כמשרד ששימש אותו לעבודתו. כך גם המשיכו הצדדים לעבוד יחד
20 בתחום העיתונות והצילום, ואף הקימו עסק משותף לאירוח קבוצות בבית ממנו גרפו
21 רווחים נאים. הנתבעת כתבה ספר לזכרו של בנה ומימנה אותו בין היתר באמצעות כספים
22 משותפים (סעיף 6(ה) לכתב הגנתה).
- 23
24 32. כפי שנזכר לעיל, לטענת הנתבעת בעצמה יחסי הצדדים לא היו סוגים במושגים. אין חולק
25 שמספר שנים עובר לפירוד כבר היו יחסי הצדדים מתוחים וסוערים מאוד [ראו למשל
26 פרוטוקול הדיונים במסגרת ה"ט 17-08-23043]. בתצהירה טענה הנתבעת כי כבר בשנת
27 2014 לא חידש התובע את תעודת העיתונאי שלה ובכך הביא להפסקת עבודתה כצלמת
28 עיתונות (סעיף 22; ראו גם סעיפים 51-52 לתצהירה). עם זאת, בשום שלב משך השנים ועד
29 הגשת התובענות לא נשמעה מפי הנתבעת טענה שהיא בעלת מלוא הזכויות בדירה וכי על
30 התובע לפנות (וממילא לא הוציאה כל מכתב דרישה בנדון ולא עתרה בהליך משפטי
31 מתאים). טענה זו נטענה לראשונה במסגרת ההליכים דכאן. בסעיף 25 לכתב ההגנה טענה
32 הנתבעת: "זו דירת הנתבעת לבדה ולפיכך התובע מוזמן לארוז את חפציו ולצאת לאלתר
33 מן הבית". אין כל טענה שדבר המתנה – לטענת הנתבעת מחווה רומנטית - חריגה
34 ומשמעותית מצד מי שאין לו כל דירה אחרת משלו, הובאה בזמן אמת ולפני הסכסוך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 לידיעת צדדים נוספים. לדוגמה, הנתבעת לא הביאה חברה קרובה כלשהי לה סיפרה בזמן
2 אמת על המתנה שקיבלה.
- 3 33. לטענת הנתבעת "התנהלות זו של האיש, המעניק לכאורה את זכויותיו ורכושו מתוך
4 "נדיבות לב" מאפיינת אותו ואיננה חריגה" (סעיף 25 לסיכומים, המירכאות במקור –
5 א.ב.ד.). טענה זו אין בידי לקבל. על דפוס נטען זה של התובע ביקשה הנתבעת ללמוד מטענתו
6 לפיה הדירה נרכשה ממשאביו הפרטיים וכי מנדיבות לבו רשם לכתחילה את הזכויות
7 בדירה באופן שווה גם על שם הנתבעת, וכן מהעובדה שגם לרעייתו הראשונה העניק התובע
8 זכויות בדירת מגורים וכי נהג להעניק מתנות לבתם המשותפת "עד כדי הרעפה והאבסה"
9 (סעיף 27 לסיכומים).
- 10
- 11 34. דירת המגורים נרכשה בשנת 1991, 6 שנים לאחר נישואי הצדדים. גם אם מוכח היה שאכן
12 מקור התמורה הוא ממשאבים אישיים של התובע (ולא הוכח) הרי שרישום הזכויות
13 במשותף על שם הצדדים אינו דומה למצב של הענקת המחצית השנייה של הזכויות לידי
14 הנתבעת והיותה ללא כל זכויות.
- 15 רישום הזכויות על שם שני בני זוג, גם אם מקור התמורה לרכישתה הוא באחד מהם בלבד,
16 הוא מצב שכיח עת מדובר על דירת מגורים יחידה, שהוכרה כ"גולת הכותרת" של הרכוש
17 המשותף [ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי, פ"ד מח(3) 685, 690 (1994)] או כ"נכס המשמעותי
18 ביותר של בני הזוג ולעיתים אף היחיד" [רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6)
19 175, בעמ' 183; בע"מ 5939/04 פלוני נ' פלונית פ"ד נט(1) 665, 670 (2004)] ובפרט שהיא
20 נרכשת במהלך הנישואין. שונים הם פני הדברים כאשר מדובר על הענקת מלוא הזכויות
21 בדירה, ובמיוחד כאשר מדובר על דירת מגורים יחידה וכאשר המשמעות היא שהתובע נותר
22 ללא זכויות, וקורת הגג מעל ראשו תלויה ומותנית ברצונה הטוב של הנתבעת.
- 23
- 24 התובע אישר בחקירתו שהזכויות בדירת המגורים שהיתה משותפת לו ולרעייתו הראשונה
25 הועברו אליה במסגרת הסכם הגירושין (עמ' 22 שורות 10-11 לפרוטוקול). העובדה שהתובע
26 ויתר במסגרת הליך גירושין עם רעייתו הראשונה על זכויותיו בדירת המגורים שהיתה
27 משותפת לשניהם אינה מלמדת בהכרח על נדיבות לב או על דפוס של הענקת זכויות בדירה
28 כמחווה רומנטית במהלך חיי הנישואין. לא דומה ויתור על זכויות במסגרת הליך גירושין
29 לויתור על זכויות במהלך החיים המשותפים. בנוסף, לא ניתן לבחון את הויתור על
30 הזכויות בדירה כלפי הרעיה הראשונה משאין בידנו מידע בקשר עם התנאים האחרים
31 בהסכם הגירושין ואילו ויתורים עשתה מנגד הרעיה הראשונה.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 גם הרעפת מתנות כלפי ילד אינה דומה להענקה לרעה מחצית מזכויות בדירת המגורים
2 היחידה. משכך, גם אם אקבל לצורך הדיון את הטענה כי התובע נהג להעניק כספים ומתנות
3 לבת א' הרי שאין בכך ללמד שהענקת הזכויות בדירה מאפיינת את התובע.
4
- 5 35. לטענת הנתבעת לא עלה בידי התובע להוכיח שבעת העברת הזכויות לידיה חל משבר כלכלי
6 ב-XXX או שפחתו הכנסותיו באופן שיתיישב עם חששו הנטען מפני רשויות המס (סעיף 10
7 לסיכומים). ראשית, התובע לא טען כי היו חובות מס אלא טען כי "לימים המצב הכלכלי ב-
8 XXX גרם לכך שגופי תקשורת הפסיקו להפנות דרישות עבודה לתובע, הכנסותיו של
9 התובע פחתו דרמטית והיה חשש שמא יצבור חובות לרשויות המס ואחרים" (סעיף 11
10 לכתב התביעה ולכתב ההגנה מפני התביעה לאיזון משאבים). הנה כי כן, התובע לא טען כי
11 אותה עת כבר היה חוב מוחשי אלא טען כי אותה עת "היה חשש" מפני אפשרות קיומו של
12 חוב עתידי. שנית, התובע הסביר כי החשש נולד אצלו עקב דבריה של הנתבעת מאחר
13 "והדגישה בפניו כי היא חוששת שהדירה תעוקל ע"י רשויות המס". לפיכך גם אם אקבל
14 את טענת הנתבעת שלא הוכח שהחשש היה מוצדק הרי שאין בכך כדי לשנות מהמסקנה
15 שהתובע האמין לה שחשש כזה קיים, כפי שהשתכנעת.
16
- 17 36. יתרה מכך, נחה דעתי גם שהדיבור על חשש מפני צבירת חובות לא בא בחלל ריק. בתצהירה
18 פירטה הנתבעת כי "עם המהפכה הטכנולוגית וכניסת המחשוב והאינטרנט לשימוש
19 פופולרי הלך ופחת הצורך בעיתונות כתובה ומצולמת. לפיכך נאלצנו לחפש מקורות פרנסה
20 חלופיים..". (סעיף 25). הנתבעת אמנם אינה מציינת באיזו שנה חל הפיחות הנטען בהכנסה
21 מעיתונות כתובה ואולם מדבריה מצטיירת תמונה של חשש מפיחות הכנסות ובאופן המחזק
22 את גרסת התובע. בסעיף 29 לתצהירה מוספיה הנתבעת וטענת כי בשנים 2007/2008 חל
23 "משבר מה בתחום העיתונות הכתובה" והעסקת התובע הסתיימה "במספר מערכות
24 עיתונים ובכלי מדיה ותקשורת" ובסעיף 30 מדגישה "צמצומים אלו בשוק העיתונאות
25 הבינלאומית הביאו אותנו לתור אחר מקורות פרנסה חלופיים נוספים..". אמנם מועדים
26 אלה מאוחרים למועד העברת הזכויות בדירה ואולם אין לשלול את האפשרות שהספינה
27 החלה להיטלטל מספר שנים לפני ההחלטה על הפסקת העסקת התובע באותם כלי
28 תקשורת, ומכל מקום שהייתה סיבה לחשוש מפני אפשרות זאת באופן שההכנסה הלכה
29 ופחתה בתהליך הדרגתי עד הפסקת העבודה, כפי שעולה מסעיף 25 לתצהיר הנתבעת ובאופן
30 שמתיישב יותר עם גרסת התובע לפיחות בהכנסות וחשש מפני הבאות, מאשר עם גרסת
31 הנתבעת בסיכומיה לפיה לא חל כל משבר בהכנסות התובע.
32 לתצהירה צירפה הנתבעת תרגום חופשי שערכה למסמכים שונים שהיו מצויים בבית בנוגע
33 להכנסת הנתבעת ומהם ביקשה ללמוד על קיומם של יחסי עובד מעביד ביניהם (סעיף 57
34 ונספח יב'). עיון בנספח מלמד שבמסמכים שנאספו על ידי התובע ניתן למצוא אינדיקציות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 להיקף הכנסותיו (ראו למשל עמ' 67 לתצהיר הנתבעת: "20.6.91 – כותב לכל העיתונים
2 שההכנסות שלו ירדו").
3
4 הגם שציינה הנתבעת במפורש כי הארגזים (המצויים ברשותה) כוללים אסמכתאות גם
5 לשנים מאוחרות יותר (וצירפה צילום שלהם ממנו עולה כי מצויים ברשותה ארגזים למצער
6 עד שנת 2008, נספח יג') נמנעה הנתבעת לצרף אסמכתאות הנוגעות למועד שקדם להעברת
7 הזכויות בדירה. ודוק. בחקירתה אישרה הנתבעת כי כל המסמכים מצויים בידיה (עמ' 70
8 שורה 15 לפרוטוקול). עובדה זו עומדת לה לרועץ וניתן ללמוד ממנה שלו היו מצורפות
9 האסמכתאות למועד הרלוונטי שבהישג ידה הן היו פועלות לרעתה ומחזקות את גרסת
10 התובע [ראו: ע"א 5842/92 פלוני נ' אלמוני פ"ד מח(3) 837, 841-840]. ואכן, בחקירתה
11 אישרה הנתבעת כי בין השנים 2002 – 2003 חלה ירידה בהכנסות התובע, כפי שעולה
12 מדו"חות מס הכנסה לאותן השנים (עמ' 73 שורה 15 לפרוטוקול). הדברים תומכים בגרסת
13 התובע לגבי הנסיבות הכלכליות בתקופת העברת הזכויות.
14
15 37. לא השתכנעתי אפוא שקיים הסבר, צידוק או מניע לרצון הנתבע לוותר על זכויותיו בדירת
16 המגורים ולהיותו חסר כל. מסתבר בעיני יותר שהעברה נעשתה על מנת לחסן מבעוד מועד
17 את הדירה מפני אפשרות של הליכי נשייה.
18
19 38. לאור כל האמור לעיל באתי לכלל מסקנה שהצדדים הסכימו שזכויות התובע בדירה ירשמו
20 על שם הנתבעת אך באופן פורמאלי ומבלי שתפגענה זכויותיו המהותיות בדירה. קרי, על אף
21 שינוי הרישום יוותרו שניהם בעלים שווים של הזכויות בדירה. נחה דעתי שכוונתם האמתית
22 של הצדדים והסכמותיהם הנסתרות היו להמשיך את חייהם כזוג וכמשפחה בדירת
23 המגורים המשותפת, בהתעלם מעובדת החתימה על ההסכם ומרישום זכויות הבעלות
24 בדירה על שם הנתבעת בלבד. שוכנעתי אפוא שבמערכת היחסים הרכושית הפנימית ביניהם
25 לא היה להסכם העברת הזכויות בדירה על שם הנתבעת כל תוקף והוא נועד אך ורק
26 לתכלית של הגנה על רכושם העיקרי מנושים אפשריים.
27
28 39. הנה כי כן, המטרה האמתית שעמדה ביסוד ה"עסקה" בין הצדדים הייתה הגנת על הדירה
29 מפני נושים אפשריים על ידי הסתרה מפני הרשויות את המידע מיהם בעלי הזכויות בדירה.
30 לצדדים לא הייתה כוונה משותפת לרוקן את התובע מזכויותיו המהותיות בדירה והם לא
31 התכוונו להסדר המשפטי המעוגן בתצהירי ההעברה. הצדדים ערכו את תצהירי העברת
32 הזכויות בדירה על מנת לשנות את המרשם בידעם כי עסקה כזו היא פיקציה שכן הזכויות
33 המהותיות בדירה נותרו משותפות להם בחלקים שווים. תצהירי העברת הזכויות טובלים
34 אפוא באי חוקיות ובמראית עין. ודוק. היות והנתבעת התכחשה לנאמנות לראשונה עם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 הגשת התביעות, והיות שעילת ההטעיה כטעם לביטול הסכם מטילה דופי מוסרי חמור יותר
2 בנתבעת, לא מצאתי לבחון את בטלות ההסכם בגין פגמים ברצון שנפלו בכריתתו.
3
4 40. בפסיקה נקבעו אמות מידה מחמירות לצורך הוכחת טענות אי חוקיות ומראית עין [ראו:
5 ע"א 359/79 אלחנני נ' רפאל, פ"ד לה(1) 711, 701 (1981) (להלן: "עניין אלחנני"); ע"א
6 3725/08 חזן נ' חזן, פסקה 31 (לא פורסם, 3.2.2011)], ובפרט ביחס לחוזים שנועדו להונות
7 את רשויות המס [ע"א 630/78 ביטון נ' מזרחי, פ"ד לג(2) 578, 576 (1979) (להלן: "עניין
8 ביטון"); ע"א 759/81 ברש נ' ירדני, פ"ד מא(2) 269, 253 (1987)].
9 בענייננו אין חולק שלמעשה לא היה חוב לרשויות המס ולא נעשה בהסכם שימוש לצורך
10 הונאת רשויות המס. עם זאת, עדות התובע, המהימנה על בית המשפט, לפיה ההסכם נעשה
11 במטרה להונות את הרשויות, עולה כדי ראיה מספקת להוכחת אי חוקיות ההסכם [ע"א
12 41/75 נילי נ' שלומי, פ"ד ל(2) 3, 4 (1976)].
13
14 41. הצדדים לא נתנו דעתם לסוגיית סיווג ההסכם (תצהירי העברת הזכויות ללא תמורה)
15 ואפשרות סיווגו כחוזה לא חוקי, אלא התייחסו אך לאפשרות היותו חוזה למראית עין.
16 בעוד שטען התובע כי בהיות החוזה למראית עין הוא בטל (סעיף 157 לסיכומים) טענה
17 הנתבעת שאין התובע רשאי להשתחרר מכבלי חוזה שחתם עליו מתוך רצון טוב וחופשי
18 ואשר לדבריו נעשה למראית עין כדי להונות את רשויות המס ולאחר שהפך בלתי רצוי
19 בעיניו. לשיטתה על בית המשפט לנהוג משנה זהירות בדונו בטענות בדבר אי אכיפת חוזה
20 למראית עין או חוזה הנגוע באי חוקיות (סעיף 15 לסיכומים).
21
22 42. סבורתי שעניין לנו בחוזה הניתן לסיווג כפול – כחוזה בלתי חוקי וכחוזה למראית עין.
23 חוזה בלתי חוקי משום שמטרתו הייתה הונאת רשויות המס. חוזה למראית עין משום
24 שהצדדים לא התכוונו ליצור ביניהם יחסים חוזיים, לא התכוונו להסדר המשפטי שבבסיס
25 ההסכם ויחסים חוזיים אלה כאין וכאפס הם. בפרשת אילן דן בית המשפט בהרחבה בסוגיית
26 הסיווג הכפול אך לא הכריע בכך [ע"א 4305/10 אילן נ' לוי, (פורסם בנבו, 9.5.12) (להלן: "עניין אילן")].
27
28 כפי שיפורט לקמן, דעתי במקרה דנן היא שהצו ההולם שיש לעשותו הוא חיוב בהשבת מה
29 שנתקבל על פי ההסכם, קרי רישום הזכויות בדירה באופן שווה על שם שני הצדדים. משכך,
30 אין נפקא מינה, אם ההסכם בטל בהיותו בלתי חוקי או אם הוא בטל בהיותו למראית עין.
31 אציין כי הדיון בסוגיית סיווג החוזה אינו פשוט כלל ועיקר ולו מן ההיבט העיוני. כך עולה
32 השאלה שטרם הוכרעה האם חוזה שמטרתו הונאת שלטונות המס הוא חוזה בלתי חוקי
33 עליו יוחלו הוראות סעיפים 30 ו-31 לחוק החוזים (חלק כללי), התלש"ג-1973 או שמא ניתן
34 לסווגו כחוזה למראית עין עליו תחול הוראת סעיף 13 לחוק החוזים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1
2
3 שאלה נוספת העולה בהקשר זה, ואף היא טרם הוכרעה, היא האם בנתונים מסוימים ובהם
4 סימולציה יחסית, דהיינו קיומו של חוזה נסתר בין הצדדים בצל החוזה שנכרת למראית
5 עין, ניתן לקיים את החוזה הנסתר על אף בטלותו של החוזה למראית עין [ע"א 10137/05
6 ליברמן נ' תדביק בע"מ, פסקה 16 והאסמכתאות שם (פורסם בנבו, 14.8.08)].
7
8 43. נראה שההסכם לוקה במאפיינים מובהקים ודומיננטיים של אי חוקיות בעטיים יש לסווגו
9 כחוזה פסול. הפיקטיביות של החוזה משרתת את אי החוקיות. כבר נקבע שחוזה שנכרת
10 לשם הונאת רשויות הוא חוזה שמטרתו בלתי חוקית [עניין אלחנני, בעמ' 710]. יש לראות
11 את הצדדים, כנוכר, כמי שלא גמרו בדעתם להתקשר ביחסים חוזיים מחייבים ולכן
12 ההסכם אינו חוזה למראית עין. כוונת הצדדים חתרה תחת אינטרס ציבורי וגם עובדה זו
13 מחזקת את המסקנה שענייננו בחוזה פסול ולא בחוזה למראית עין. העובדה שהמטרה
14 הפסולה (הונאת שלטונות המס) לא מומשה אינה משפיעה על סיווג החוזה כפסול אך יש בה
15 כדי להשפיע על שיקולי בית המשפט בהפעלת שיקול הדעת לעניין תוצאות הפסלות.
16
17 44. מאפיינים אלה של סיווג החוזה כפסול מוליכים אותנו אל התוצאה הקבועה בהוראת
18 סעיפים 30 ו-31 לחוק החוזים. הוראת סעיף 30 לחוק החוזים קובעת את כלל הבטלות של
19 חוזה פסול. הוראת סעיף 31 לחוק החוזים מקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב ביחס
20 לתוצאותיו המשפטיות של חוזה פסול. בהפעלת שיקול דעת זה יש לאזן בין שתי מגמות
21 עיקריות: מגמת הצדק ומגמת ההרתעה [גבריאלה שלו דיני חוזים – החלק הכללי: לקראת
22 קודיפיקציה של המשפט האזרחי, (2005), בעמ' 500]. הראשונה עניינה בעשיית צדק בין
23 הצדדים לחוזה הקונקרטי, באופן שלא ייצא חוטא נשכר. השנייה עניינה בהכוונת התנהגותו
24 של הציבור להימנע מכריתתם של חוזים פסולים, בשמירה על החוק ובהגשמת האינטרסים
25 שהחוזה הפסול חותר תחתם [ראו: ע"א 533/80 אדרעי נ' גדליהו פ"ד לו(4) 281, 287
26 (1982); ע"א 701/87 ביהם נ' בן יוסף, פ"ד מד(1) 1, 15-16 (1990); בג"ץ 6231/92 זגורי נ'
27 בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד מט(4) 749, 782-783 (1995) (להלן: "עניין זגורי")].
28
29 45. בענייננו אין החוזה ניתן להפרדה לחלקים (כמצוות הוראת סעיף 19 לחוק החוזים) ולפיכך
30 יש להורות שהחוזה בטל בכללותו. לפי הכלל הקבוע בסעיף 31 רישה, על כל צד להשיב את
31 שקיבל על-פי החוזה, או את שוויו של מה שקיבל אם השבה בלתי אפשרית או בלתי סבירה
32 בנסיבות העניין (סעיף 21). דומני כי יישום שיקולי הצדק בענייננו על פי אמות המידה
33 שהותו בפסיקה מחייב שתוצאת בטלותו של החוזה תהיה השבת המצב לקדמותו. בבסיסו
34 של סעד ההשבה עומד השיקול של מניעת התעשרות שלא כדין [עניין זגורי, בעמ' 783].

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 בדרך זו ייעשה צדק בין הצדדים, ויוגשם גם אינטרס הציבור. באופן זה אף אחד מהצדדים
2 אינו יוצא נשכר מעבר למה שהיה זכאי לו על פי הסכמתם.
- 3 אמנם אי החוקיות שבהסכם ירדה לשורש העסקה ואולם אין חולק כי כלל לא היה חוב
4 לרשויות וכפועל יוצא לא הייתה הונאה של הרשויות באמצעות החוזה בסופו של דבר. קרי,
5 לא מומשה אי החוקיות ולא נפגע צד שלישי כלשהו. כמו כן בגדר שיקולי הצדק על בית
6 המשפט להביא בחשבון את האשם היחסי של הצדדים והתנהגותם – הן ביוזמה שהביאה
7 לאי החוקיות והן בביצועה. השתכנעתי שהנתבעת היא שיזמה את אי החוקיות, החל
8 בשכנוע התובע ליצור את החוזה הבלתי חוקי וכלה ביוזמה לעריכתו באמצעות עו"ד Y.
9 תוצאה אחרת, שלילת סעד ההשבה, הייתה משרתת את הנתבעת שכן היא תיוותר בעלת
10 מלוא הזכויות בדירה, חרף מסקנתי שלא הייתה זו כוונת הצדדים וחרף חלקה הדומיננטי
11 ביצירת ההסכם הבלתי חוקי.
- 12
- 13 46. אפילו אם היינו מסווגים את החוזה כחוזה למראית עין, כפי שעשו הצדדים, הייתה
14 התוצאה זהה. הוראת סעיף 13 לחוק החוזים מורה כ"י חוזה שנכרת למראית עין בלבד –
15 בטל". הנה כי כן, החוק קובע אפוא כי חוזה אשר הצדדים לו לא התכוונו לייחס תוקף
16 משפטי לתנאים הקבועים בו הוא בטל מעיקרו. עם זאת, ההלכה הפסוקה הבחינה בין חוזה
17 למראית עין מסוג של "סימולציה מוחלטת" – כלומר, מקרה שבו הצדדים לא היו
18 מעוניינים כלל בשינוי המצב המשפטי ששרר ביניהם עובר לכריתת החוזה, לבין חוזה
19 למראית עין מסוג של "סימולציה חלקית", שבו הצדדים אמנם לא התכוונו לקיים את
20 החוזה הנחזה שנחתם ביניהם למראית עין, אך הם העמידו מאחוריו חוזה נסתר, אשר אותו
21 הם התכוונו לקיים והוא משקף את אומד דעתם [ראו: ע"א 6634/15 טופ במרחבי השרון
22 ייזום בע"מ נ' קפלן (פורסם בנבו, 24.10.17); ע"א 810/17 באשה נ' גרדגי (פורסם בנבו,
23 31.10.18)].
- 24
- 25 47. אם נבחן את ההסכם במשקפיים של חוזה למראית עין סבורתני שיש לסווגו כמצב של
26 "סימולציה מוחלטת", בו אין מסתתרת כל עסקה אחרת בין הצדדים מאחורי החוזה
27 למראית-עין, שכן הצדדים כלל לא התכוונו לייחס תוקף משפטי כלשהו לתנאים הקבועים
28 בהסכם ועל כן הוא בטל מעיקרו. השופט (כתוארו אז) ברק הבהיר בעניין ביטון, בעמ' 581:
29 "החוזה למראית עין עשוי ללוש צורות שונות ומגוונות. ידועה ההבחנה בין המקרה
30 אשר בו מאחורי מראית העין אינה מסתתרת כל עסקה משפטית בין הצדדים
31 (סימולציה מוחלטת), לבין המקרה אשר בו מאחורי מראית העין מסתתרת עסקה
32 משפטית אחרת בין הצדדים (סימולציה יחסית). במקרה הראשון - סימולציה מוחלטת -
33 קיימת חזות חיצונית של חוזה הבא להכניס שינוי במצב המשפטי בו היו נתונים
34 הצדדים בטרם נכרת החוזה, בעוד שכוונתם האמיתית של הצדדים היא, כי המצב

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 המשפטי שהיה בתוקפו בטרם נעשה החוזה למראית עין ישאר בעינו. זהו מצב
2 הדברים, כאשר ראובן ושמעון עושים למראית עין חוזה לפיו ראובן מוכר נכסיו
3 לשמעון. למעשה מסתבר שהדבר נעשה כדי ליצור רושם כלפי נושיו של ראובן שהוא
4 משתחרר מנכסיו. לאמיתו של דבר, ראובן נשאר בעל הנכסים".
5 בטלות זו תואמת למעשה את רצונם האמתי של הצדדים כמי שלא התכוונו מלכתחילה
6 לקיים את החוזה הפיקטיבי המוצג ולא גמרו כלל בדעתם להתקשר בו ולהתחייב על פיו
7 (עניין אילן). כפועל היוצא מכך, חובת ההשבה ההדדית הקמה בעקבות בטלותו של החוזה
8 למראית-עין היא חובה מדיני עשיית עושר שלא במשפט ואין תחולה **לסעיפים 19-21 לחוק**
9 **החוזים**, שכן החוזה למראית-עין בטל מעיקרו כאילו לא היה קיים מעולם ואין הוא יכול
10 להצמיח זכויות או חובות אף לא להשבה. מסקנה זו נובעת מהוראת **סעיף 13 לחוק החוזים**
11 הקובעת בטלות מעיקרא של חוזה שנכרת למראית עין. חוזה כזה אין בכוחו להעביר זכויות
12 וקניין [ראו פרופ' גבריאלה "דיני חוזים" מהדורה שניה, בעמ' 167].
13
14 48. הנתבעת טענה לשלילת הושטת סעד לתובע המתכחש להסכם הפיקטיבי שנערך על ידו.
15 שלילת הסעד בדבר בטלות ההסכם היא תלוית נסיבות ומסורה לשיקול דעת בית המשפט
16 במסגרתה נבחנים בין היתר שיקולי תום לב וניקיון כפיים. שיקול הדעת רלוונטי לשלב
17 ההצהרה על ביטול ההסכם וכן בקביעת התוצאות הנובעות מבטלותו של ההסכם.
18 מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט, רשאי בית המשפט, משיקולי צדק, לשלול את חובת
19 ההשבה, כולה או מקצה. **סעיף 2 לחוק עשיית עושר ולא במשפט**, תשלי"ט - 1979 קובע
20 בהקשר זה בזו הלשון: "בית המשפט רשאי לפטור את הזוכה מחובת ההשבה לפי סעיף
21 1, כולה או מקצתה, אם ראה שהזכיה לא היתה כרוכה בחסרון המזכה או שראה
22 נסיבות אחרות העושות את ההשבה בלתי צודקת". העולה מהאמור הוא שבאפשרות
23 בית המשפט לקבוע כי שוכנע בנסיבות העניין שיש מקום להצהיר על בטלות ההסכם ובכל
24 זאת, משיקולי צדק, לשלול מהתובע את סעד ההשבה, כולו או מקצתו.
25 בדרך זו נתן לשיקול באופן פרטני חלקו של כל אחד מבעלי הדין ביצירת המצג הפיקטיבי
26 בעת כריתת החוזה הגלוי, בחינת האינטרסים הראויים להגנה במישור היחסים הפנימי בין
27 בני הזוג ויישום בפועל של שיקולי צדק מאזנים.
28 כמפורט לעיל, לאחר ששוכנעתי שהתובע עמד בנטל הראייתי המוגבר הנדרש ממנו באתי
29 לכלל מסקנה לפיה אין לשלול ממנו את הסעד ההצהרתי בדבר בטלות ההסכם. מצאתי גם
30 שיישום שיקולי הצדק בענייננו על פי אמות המידה שהותוו בפסיקה מחייב שתוצאת
31 בטלותו של ההסכם תהיה השבת המצב לקדמותו.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 49. לאור האמור לעיל אני קובעת כי ההסכם להעברת הזכויות בדירה בטל, וכי תוצאת הבטלות
2 היא השבת המצב לקדמותו. אשר על כן החלטתי להיעתר לתביעת התובע ולהצהיר שהתובע
3 הוא בעל מחצית מהזכויות בדירת המגורים.
4
5 50. התובע עתר לפירוק השיתוף בזכויות בדירה והנתבעת לא העלתה כל הגנה מפני ראש תביעה
6 זה. לפיכך, הריני נעתרת גם לראש תביעה זה ומורה על פירוק השיתוף בדירה.
7
8 51. לסיכום פרק זה אני מורה כדלקמן:
9
10 א. מוצהר בזאת שהתובע הוא בעל מחצית מהזכויות בדירת המגורים המצויה ברח' XXX
11 בירושלים, הידועה כגוש XXX חלקה XXX.
12 ב. ניתן בזאת צו לפירוק השיתוף בדירה בדרך של מכירה בשוק החופשי וחלוקת הפדיון.
13 ג. הדירה תימכר כפנויה, למרבה במחירה, במכירה שבין מוכר מרצון לקונה מרצון.
14 ד. המכירה תתבצע בהקדם האפשרי.
15 ה. התמורה שתתקבל, לאחר סילוק הוצאות המכר, תתחלק בין התובעת לנתבע בחלקים
16 שווים.

איזון משאבים

- 17
18
19
20 52. הצדדים הסכימו שיש לערוך איזון משאבים בכל הזכויות, החובות והרכוש שנצבר על שם
21 מי מהם בארץ או בחו"ל במהלך תקופת החיים המשותפים, מיום הנישואין (XXX) ועד
22 ליום XXX (להלן: "המועד הקובע"). הצדדים מסכימים שבמסגרת הנכסים לאיזון יש
23 לכלול: חשבונות בנק, קופות גמל ופנסיה, קרנות השתלמות, ביטוחים וזכויות סוציאליות
24 שנצברו על שם מי מהצדדים בארץ או בחו"ל, וכן יחידת נופש בקלאב הוטל.
25
26 53. בין הצדדים נותרה מחלוקת באשר להכללת נכסים נוספים, חיוביים או שליליים, במסגרת
27 מסת הנכסים לאיזון. לטענת התובע יש לכלול באיזון המשאבים גם סך של 50,000 אירו
28 שהבריחה הנתבעת מחשבון הבנק ב-XXX במהלך השנים 2015-2016, סך של 60,000 אירו
29 שנפרעו מקרן הפנסיה שלו והופקדו בחשבון בנק ב-XXX הרשום על שם הבת א' קודם
30 למועד הקרע כפירעון הלוואה נטענת להורי הנתבעת, וכן כספי ביטוח חיים של בנה ז"ל
31 הנתבעת.
32 הנתבעת מתנגדת לדרישת התובע וטוענת לעומתו שיש לכלול במסגרת הנכסים לאיזון גם את
33 יתרת חוב הצדדים כלפי הוריה בסך של 48,000 ₪, הלוואה בסך של 27,100 ₪ שנטלה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 בחודש 5/17 (לאחר מועד הקרע), כספים שהעביר התובע לגבי XXX (סיכומים, פרק סיכום
2 ומסקנות).
3 להלן נדון בכל אחת מטענות הצדדים.

הברחת כספים

4
5
6
7
8
9 54. משך החיים המשותפים ניהלו הצדדים שלושה חשבונות בנק. חשבון בבנק הפועלים משותף
10 לצדדים, חשבון בבנק לאומי על שם הנתבעת בלבד אליו לא הייתה לתובע גישה, חשבון
11 בבנק ב-XXX על שם התובע אליו הייתה לנתבעת גישה באמצעות כרטיס מגנטי.

12
13 55. לטענת התובע בשנים 2015-2016, עת החלה הנתבעת להכין את עצמה לקראת הפירוד,
14 משכה היא מחשבון הבנק שעל שמו המתנהל ב-XXX, באמצעות הכרטיס שהיה ברשותה
15 ובחוסר תום לב, סך של 50,000 אירו יותר מממוצע משיכותיה בשנים קודם לכן. לדבריו
16 בשנת 2012 משכה הנתבעת מהחשבון סך של 35,000 אירו, ובשנת 2013 משכה סך של
17 25,000 אירו. לעומת זאת, בשנת 2015 משכה סך של 63,700 אירו ובשנת 2016 משכה סך של
18 55,533 אירו וכן העבירה לחשבונה סך נוסף של 13,000 אירו. התובע הבהיר שסמך על
19 הנתבעת ואפשר לה לפעול בחשבונות כראות עיניה מבלי לבחון את פעולותיה ומבלי לבדוק
20 את חשבונות הבנק (עמ' 29 שורה 34 לפרוטוקול). בשנת 2016, עת לא יכול היה לקבל טיפול
21 רפואי אשר נזקק לו בהעדר כיסוי בבנק, הסתבר לו שבשנה שקדמה לכך משכה הנתבעת סך
22 של 238,500 ₪ מחשבון הבנק ב-XXX ואז הפסיק את גישתה לחשבון זה (עמ' 29 שורה 18 ;
23 34 ואילך לפרוטוקול). לטענת התובע הכספים בסך של 50,000 אירו הוברחו על ידי הנתבעת
24 למקום לא ידוע ויש לחייבה בהשבתם.

25
26 56. לטענת הנתבעת אין למעשה חולק שהכספים בשלושת חשבונות הבנק שהתנהלו על שם
27 הצדדים היו משותפים לצדדים ומהם נשאו בהוצאות הבית והמשפחה. לדבריה לחשבון
28 הבנק ב-XXX נכנסו ההכנסות העיקריות של הצדדים מעבודתו העיתונאית של התובע
29 ומהצילומים שלה אשר ליוו את עבודתו וכן מתערוכות שהקימה בחו"ל.
30 לדבריה משך השנים נהגה למשוך כספים מחשבון הבנק ב-XXX באמצעות הכרטיס שהיה
31 ברשותה, וחלק הארי של הכספים שמשכה הופקדו לחשבון הבנק המשותף של הצדדים
32 בבנק הפועלים (סעיפים 40-41 לסיכומים) והיתרה שנתרה בידיה במזומן שימשה אף היא
33 לצרכי הצדדים להוצאות שנהוג לשאת בהן במזומן.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 הנתבעת אינה כופרת בטענה שהעבירה כספים מחשבון הבנק המשותף בבנק הפועלים
2 לחשבון הפרטי על שמה בבנק לאומי (סעיף 33 לסיכומים) אליו לא הייתה לתובע גישה (עמ'
3 47 שורות 4-7 לפרוטוקול). הנתבעת הסכימה שהעבירה מחשבון הבנק המשותף לחשבונה
4 הפרטי סך של 20,000 ₪ לחודש בקירוב (שם, שורות 10-15). לטענתה הכספים שימשו את
5 הצדדים לצרכיהם השונים וכי חשבונה בבנק לאומי היה החשבון העיקרי ממנו למעשה
6 ממונו הוצאות הבית והמשפחה (סעיף 33 לסיכומים).
7 את הסיבה להעברת הכספים לחשבונה הפרטי הסבירה שרצתה להיות שקופה מול רשויות
8 המס מה מקור הכספים המופקדים בחשבונה, ולא להפקיד כספים במזומן "תאר לך שאני
9 מוציאה מזומנים מהכספומט ומפקידה לחשבון שלי בלי שזה עובר דרך בנק הפועלים שזה
10 החשבון של פלוני ושלי. שאם בא מס הכנסה יום אחד או איזה רשות אחרת ואומרת
11 מאיפה יש לך את הכספים האלה?... רציתי שיהיה סדר ומדוייק" (שם, שורות 19-26)
12 ובהמשך: "... כך שזו לא הכנסה שלי גם. זה הי הכי חשוב לי. אחרת מאיפה אני מביאה
13 מזומנים" (עמ' 48 שורות 1-5 לפרוטוקול). לטענת הנתבעת לתובע הייתה גישה הן לחשבון
14 ב-XXX והן לחשבון בבנק הפועלים וחזקה עליו שהפעולות נעשו על דעתו ובהסכמתו
15 המפורשת או מכללא, ועל כן יש לדחות את טענותיו (סעי' 40-43 לסיכומים).
16
17 57. בכתב ההגנה טען התובע שאם תתקבל טענתו בדבר זכויותיו המהותיות בדירה נכון הוא
18 למחול על טענותיו באשר לכספים שהבריחה הנתבעת מחשבון הבנק ב-XXX. לאור
19 התוצאה אליה הגעתי לפיה התקבלה עתירת התובע בקשר לזכויות בדירה ועל יסוד
20 הסכמתו, מתייתר הצורך להכריע בשאלת הכללת הכספים שנמשכו במסת איזון המשאבים.
21
22 58. למעלה מהדרוש אבהיר שגם לגופו של עניין לא עלה בידי התובע להוכיח את הטענה
23 להברחת כספים. בסיכומים פירט התובע את העובדות אשר מוכיחות לדעתו שהנתבעת
24 הבריחה את הכספים, כדלקמן: העובדה שהיו בידיה האמצעים לשאת בשכר המתרגמת
25 לספר שכתבה ובשכר טרחת שלושה עורכי דין שייצגו אותה (סעיף 139); העובדה שמיום
26 הקרע המשיכה להפקיד לחשבונות בבנק לאומי ובבנק הפועלים כספים במזומן שמקורם לא
27 ברור (סעיפים 140-148; 164 יא-יד לסיכומים); העובדה שהעבירה בשנת 2015 לחשבון של
28 הבת א' סך כולל של 20,000 ₪.
29 לטענתו גם למד מתדפיסי חשבון הבנק של אם הנתבעת שהנתבעת פועלת בחשבון אמה
30 כבעלת החשבון וממנו נמשכו כספים בסכומים גבוהים: 20,000 ₪ ביום 18.11.15; 50,000
31 ₪ ביום 25.11.16; 5,000 ₪ ביום 9.2.17; 10,000 ₪ ביום 17.8.17; 5,000 ₪ ביום 14.9.17;
32 10,000 ₪ ביום 28.9.19; 20,000 ₪ ביום 2.10.17 (סעיף 164 יד ואילך לסיכומים).
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

59. לטענת הנתבעת היא נטלה הלוואה בסך של 80,000 ₪ על חשבון כספי ירושת בנה ז"ל וממנה נשאה בתשלום הוצאות תרגום הספר שכתבה, וכי אין זה מענייננו של התובע מאין עמדו לה היכולות לשאת בעלות שכ"ט עו"ד (סעיף 68 לסיכומי התשובה). לדבריה היא נאלצה ללוות כספים מהוריה, ואין לראות את עדותה כמתחמקת ויש להבין את הקושי שהיה לה להתרכז נוכח סערת הרגשות בה הייתה שרויה (סעיף 134 לסיכומי התשובה).
- לדבריה עיון בתדפיסי חשבונות הבנק מלמד על העברות שביצעה מחשבונה בבנק לאומי לחשבון המשותף בבנק הפועלים על מנת לכסות את יתרת החובה (למשל סך של 10,000 ₪ ביום 16.4.19), וכי הכספים הועברו לבת א' בהסכמת הצדדים. לדבריה סך של 20,000 ₪ שהופקדו בחשבונה בבנק לאומי ביום 15.11.18 מקורם בחשבון המשותף של הצדדים בבנק הפועלים ולא בחשבון אמה (סעיף ט' עמ' 26 לסיכומי התשובה). כן לדבריה סך של 50,000 ₪ נטלה כהלוואה מהוריה לצורך סיוע לא' במימון הוצאות חתונתה. עוד מוסיפה הנתבעת ומדגישה כי אם הייתה מעוניינת להבריח כספים לא הייתה פורעת קופות גמל לצורך כיסוי יתרות חובה.
60. שלא כדין צירפה הנתבעת ללא היתר ראיה חדשה לסיכומי התשובה ולפיה בחודש 2/17 נגרע שמה מחשבון הבנק של אמה, וזאת בעקבות פתיחת ההליכים בין הצדדים (עמ' 4 לסיכומי התשובה). בהחלטה מיום 4.6.18 הותר לנתבעת להגיש סיכומי תשובה שלא יעלו על 5 עמודים. במסגרת סיכומי התשובה עשתה לעצמה הנתבעת דרור לסכם מחדש את טענותיה, להרחיב ללא היתר את רוחב היריעה על פני 35 עמודים (!), לצרף ראיות חדשות ולטעון טענות עובדתיות חדשות (כך למשל טענה לראשונה שהתובע נהג לסרוק למחשבו את דו"חות מס הכנסה, כך טענה לראשונה שהסיבה שהצדדים המתנינו עם העברת הזכויות בדירה שנה לאחר יום הולדתה ה- 50 נעוצה הייתה בהמתנה עד לפירעון מלא של הלוואת המשכנתא (סעיף 38), כך טענה לראשונה שהתובע נהג לאסוף בכל שנה את הקבלות בגין תשלום עמלות בעד המרת מטבע חוץ והזדככה עליהן במסגרת הדו"ח השנתי למס הכנסה (סעיף 44) ועוד דוגמאות רבות). התובע עתר להוצאת האסמכתאות שצירפה הנתבעת לראשונה לסיכומי התשובה ואחר עיון בטענות הצדדים מצאתי להיעתר לבקשתו. צירוף המסמכים לראשונה לסיכומי התשובה נעשה ללא היתר, הוא אסור ואף בלתי ראוי ועל כן התעלמתי ממסמכים אלה [השוו: ע"א 23/83 יחימק נ' קדם, פ"ד לט(2) 222].
- הצדדים הסכימו שיומצאו תדפיסי חשבונות הבנק של הורי הנתבעת לאחר תום פרשת ההוכחות. משכך אין לקבל את טענות הנתבעת לפיהן הרחיב התובע את החזית כשהתייחס אליהן בסיכומיו, ואין בכך להכשיר את צירוף המסמכים על ידה בסיכומי התשובה.
- מן הדין היה שאך חמשת העמודים הראשונים של סיכומי התשובה יזכו להתייחסות בית המשפט. לפני משורת הדין, ועל מנת שלא תשמע מפי הנתבעת בדל של טענה כי לא ניתן

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 לה יומה עיינתי בכל טענותיה על פני 35 עמודים של סיכומי תשובה, ומורת הרוח של בית
2 המשפט מפני התנהלותה תובא במסגרת שורת ההוצאות.
3
4
5
6 61. אכן הכספים שנמשכו בשנים 2015-2016 מהחשבון ב-XXX והופקדו לחשבון בבנק לאומי
7 גבוהים על פניו, והנתבעת לא המציאה ראיה לתמיכה בטענותיה כי הוצאות הצדדים היו
8 גבוהות יותר בשנים אלה. חקירת הנתבעת גם בסוגיית מקור הכספים שהופקד לחשבונות
9 הייתה לא ברורה ולא קוהרנטית. הנתבעת השיבה לרוב כי אינה זוכרת מה מקור הכספים
10 שהופקדו לחשבונה ופטרה בתשובותיה כי יתכן שמהוריה יתכן שמבעלה של א' (עמ' 62
11 שורות 25-27; עמ' 63 שורות 6-8, שורה 18; עמ' 64 שורות 11-12, 22-25) ורק בסיכומי
12 התשובה ביקשה ליתן לכך מענה. כך גם נותרה התהייה מדוע לא נשאה הנתבעת בהוצאות
13 המשפחה ישירות מתוך חשבון הבנק המשותף ומה תועלת הייתה בהעברת הכספים
14 לחשבונה הפרטי.
15 עם זאת, ההנחה היא כי בין בני זוג נשואים (בפרט כאלה הנשואים תקופה ארוכה),
16 מתקיימת התנהלות בין חשבונות, זכויות וכספים אשר "מתגלגלת" מעת לעת. משכך, לא
17 יתכן לבחון כל משיכה ומשיכה במנותק מניהול החיים השוטף, שכן כל עוד חיי הנישואין
18 תקינים, חזקה כי שני הצדדים פועלים לצורך קימום התא המשפחתי, רווחתו, וצבירת
19 נכסים וזכויות עבור שני הצדדים גם יחד. קביעת המועד לאיזון בהסכמה מונעת ככלל
20 העלאה או בירור טענות לגבי כספים וזכויות שהוצאו זמן רב לפני המועד הקובע, שכן
21 תיחס לצדדים הסכמה להתנהלות כספית לגבי מועדים רחוקים. טענה שסכומים שנמשכו
22 מהחשבון המשותף שנתיים עובר למועד הקרע מהווים הברחה דורשת אפוא נטל הוכחה
23 גבוה.
24 טענת הנתבעת כי די בכך שהכספים הופקדו תחילה בחשבון המשותף בבנק הפועלים כדי
25 לדחות את טענות התובע להברחת רכוש מעוררת קושי משום שהנתבעת אינה חולקת על כך
26 שלמעשה הכספים הועברו על ידה מהחשבון המשותף בבנק הפועלים לחשבונה הנפרד בבנק
27 לאומי בו לא הייתה לתובע גישה. עם זאת, התובע בחר לעצום את עיניו ולאפשר לנתבעת
28 לפעול בחשבונות בהם הייתה לו גישה, ב-XXX ובבנק הפועלים, כעולה על רוחה ולהעביר
29 מהחשבון המשותף כספים בסכומים גבוהים באופן קבוע ולהפקידם בחשבון שבו אין לו
30 גישה. משכך, הנטל המוטל עליו להוכיח הברחת כספים מהחשבון, קשה עוד יותר.
31
32 בבחינת כלל הטענות והעובדות שנפרסו לפני סבורתני כי לא די בתהיות שהעלה התובע כדי
33 להרים את הנטל הכבד המוטל על כתפיו להוכיח הברחת כספים ושלא עלה בידיו להרים את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 הנטל ולהוכיח שהנתבעת הבריחה כספים משותפים לחשבון נפרד או למימון צרכים בעלי
2 אופי אישי מובהק.

3
4 62. לאור האמור אני דוחה את טענת התובע להכללת הכספים שמשכה הנתבעת מחשבון הבנק
5 ב-XXX במסגרת איזון המשאבים.

הלוואה להורי הנתבעת

6
7
8
9
10
11 63. לטענת הנתבעת משך השנים נטלו הצדדים מהוריה הלוואות בסך כולל של 300,000 ₪.
12 בחודש 7/15 פרעו הצדדים סך של 60,000 אירו מקרן הפנסיה של התובע ולטענתה הדבר
13 נעשה לצורך פירעון חלקי של ההלוואה ונותר להם חוב כלפי הוריה בסך של 48,000 ₪.
14 הוריה אישרו בכתב ביום 11.8.15 כי הועבר להם סך של 60,000 אירו (252,000 ₪) על חשבון
15 פירעון ההלוואה וכי יתרת החוב עומדת על סך של 48,000 ₪ (צורף כנספח ב' לתצהיר אביה
16 של הנתבעת). לדבריה אותם 60,000 אירו הועברו לחשבון בנק ב-XXX על שם הבת א'
17 וממנו מועברים להוריה מידי חודש סכומים בסך של 3,500 ₪ בקירוב.
18 לטענת התובע הצדדים מעולם לא נטלו הלוואות מהורי הנתבעת אך הוא סמך על דבריה
19 כעיוור והסכים גם לבקשתה לחתום על התחייבויות להשבת ההלוואות וכן הסכים לפרוע
20 את הכספים מקרן הפנסיה שלו. ברם, בדיעבד הסתבר לו כי פעולות אלה בהן נקטה
21 הנתבעת היו חלק מתכנית רצופה ושיטתית לרוקנו מכל זכויותיו ונכסיו.

22
23 64. הנתבעת למעשה לא הביאה ראיה או אפילו בדל של ראיה להוכחת טענתה כי נטלה
24 הלוואות מהוריה והסתפקה בהתחייבויות אותן ערכה ועליהן החתימה את התובע (נספח
25 יא' לתצהירה).

26 הנתבעת טענה שהכספים התקבלו משך השנים מהוריה בסכומים של אלפי שקלים והצטברו
27 לסכומים המפורטים בהתחייבויות (אך לא כך נוסחו ההתחייבויות). הנתבעת הודתה כי לא
28 ערכה תרשומת של הכספים שנתקבלו וגם הוריה לא ערכו תרשומת של הכספים שנתנו (עמ'
29 33 שורה 24 – עמ' 34 שורה 2 לפרוטוקול). אביה של הנתבעת הצהיר שההלוואות הוענקו
30 לצדדים בסכומים ובמועדים המפורטים על גבי ההתחייבויות (סעי' 10 לתצהירו). לעומתו
31 העידה הנתבעת שהסכומים שנכתבו בהתחייבויות לא היו מדויקים כי אם "פחות או יותר
32 לאותה נקודת זמן" (עמ' 36 שורה 8-12 לפרוטוקול). הנתבעת אף הבהירה שהסכומים לא
33 ניתנו באחת כי אם לשיעורין, בסכומים של אלפי ₪, בתחילה כמתנה ולאחר מכן, עם
34 הצטברות הסכומים, כהלוואה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1
2 65. הנתבעת לא הוכיחה שאכן הוענקו כספים לצדדים. הנתבעת לא הצליחה להוכיח שהצדדים
3 נדרשו ליטול הלוואות ודווקא מגרסתה עולה תמונה של רווחה כלכלית מהכנסות הצדדים
4 באופן שאפשר חיי מותרות ללא צורך בנטילת הלוואות, אף אם מתחשבים בהוצאות
5 הלימוד והמחייה הגבוהות של הבת א' בתקופת לימודיה ב"XXX". הדברים אמורים
6 במיוחד לאור טענת הנתבעת לפיה לצורך תשלום ההוצאות הגבוהות וכיסוי יתרת החובה
7 בבנק נאלצה לפרוע משך השנים קופות גמל שנצברו על שמה (עמ' 35 שורות 13-19
8 לפרוטוקול).
9
10 66. הנתבעת טענה כאמור שהכספים נמסרו בסכומים קטנים במזומן. עדותה לא עלתה בקנה
11 אחד עם עדות אביה גם בנקודה זו (כך למשל העידה הנתבעת שהסכומים הועברו במזומן
12 בסכומים של אלפי ₪ ואילו אביה העיד שהסכומים עלו כדי 50,000 ₪ והועברו הן במזומן
13 והן בשיקים (עמ' 28 לפרוטוקול)). ניכר גם מעדות האב שהכנסותיו והכנסות רעייתו לא
14 אפשרו מתן סכומים כה גבוהים (עמ' 27-28, עמ' 30 שורות 17-18 לפרוטוקול) ומכל מקום
15 לא הובאה כל ראיה להוכחת העברת הכספים לידי הצדדים. לשאלה איזה סכום מתוך
16 300,000 ₪, אם בכלל, מצא את דרכו לחשבון בנק של הצדדים השיבה הנתבעת: "**לדעתי**
17 **50, 60 אולי 100,000, אולי יותר. אני לא זוכרת. אבל חלק נכנס לחשבון הבנק בצ'קים וחלק**
18 **נכנס לא'. חלק לא', חלק במזומנים**" (עמ' 45 שורות 1-2 לפרוטוקול).
19
20 67. גרסת הנתבעת לא הייתה ברורה גם בנקודה זו. הנתבעת טענה שחששה מפני הרשויות ועל
21 כן דאגה שכל משיכה מהחשבון ב-XXX תכנס לחשבון בבנק הפועלים הרשום על שם שני
22 הצדדים וממנו העבירה את הכספים לחשבון בבנק לאומי הרשום על שמה (ראו סעיף 56
23 לעיל). הלך מחשבה זה לא מובן. אך אם זהו הלך המחשבה, של נקיטת משנה זהירות עם
24 הפקדת כספים במזומן, לא ברור הכיצד הוא מתיישב עם הטענה שכל כספי ההלוואה
25 מההורים נתקבלו במזומן, ובקשר אליהם אין כל אסמכתא (ראו עמ' 60 ועמ' 104-105
26 לפרוטוקול; סעיף 33 לסיכומי הנתבעת).
27
28 68. אפילו היינו מניחים לטובת הנתבעת כי אכן הוענקו לצדדים כספים מהוריה הרי שהנתבעת
29 לא טענה, וממילא לא הוכיחה, אימתי הוסכם שהם מוענקים בתורת הלוואה ולא כמתנה
30 (ראו בהקשר זה עדות הנתבעת לפיה "בהתחלה זה היה מתנות", עמ' 4 שורה 19
31 לפרוטוקול). אביה של הנתבעת העיד שהתובע לא התחייב בפניו להשיב את כספי ההלוואות
32 ושהוא אף לא ראה את ההתחייבויות עליהן חתם התובע בפני הנתבעת (עמ' 31 שורות 5-12
33 לפרוטוקול).
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

69. הנתבעת מבססת את טענותיה על ההתחייבויות עליהן חתם התובע להשבת כספי ההלוואה. 1
לטענת הנתבעת כל אימת שפרעה קופת גמל שנצברה על שמה לצורך כיסוי יתרת החובה 2
בחשבון שהתנהל על שמה בבנק לאומי החתימה את הנתבע על ההתחייבויות "ולכן כל פעם 3
שפרטתי קופות חתמנו על הדבר הזה כדי שיהיה תיעוד כמה חייבים לו" (עמ' 35 שורות 4
17, 21-22; עמ' 43 שורות 21-27 לפרוטוקול). הנתבעת לא הוכיחה סמיכות זמנים בין פירעון 5
קופות הגמל לבין החתמת התובע על ההתחייבויות. יתרה מכך, לא עלה בידי הנתבעת לבאר 6
מה הקשר בין הדברים. מדוע עד אותו מועד לא חתמו הצדדים על ההתחייבות כלשהי 7
להוריה להשבת ההלוואות, ומדוע נחתמו ההתחייבויות במועדים שבהן הן נחתמו. 8
9
70. גרסתה של הנתבעת בסוגיית ההלוואות מהוריה לא הייתה ברורה כלל ועיקר וקשה היה 10
ליתן בה אמון. כפי שפורט לקמן, ההתחייבויות מעוררות תמיהות רבות הן בקשר לעריכתן 11
על ידי הנתבעת (ולא על ידי הוריה) ובאופן שהתובע חב לבדו בפירעון, והן בקשר לסכומים 12
המפורטים בהם ולמועדים בהן נערכו. ודוק. לטענת הנתבעת לא קיבלו הצדדים מהוריה את 13
הסכומים המפורטים בהתחייבויות במקשה אחת אלא הסכום הנקוב בהתחייבות משקף 14
הצטברות של סכומים קטנים שקיבלה מהם לאורך השנים. הנתבעת מאשרת כי 15
ההתחייבויות לא נחתמו בסמוך לקבלת כספים מההורים ועדותה עומדת בסתירה לעדות 16
אביה לפיה העבירו לצדדים כספים כ"הלוואות בסכומים ובמועדים המפורטים" 17
בהתחייבויות (סעיף 10 לתצהירו). 18
19
71. בנוסף, אין חולק שכספי הפנסיה של התובע בסך של 60,000 אירו אשר נמשכו לבקשת 20
הנתבעת לצורך פירעון ההלוואה לא הועברו בסופו של להוריה אלא הופקדו לחשבון בנק ב- 21
XXX על שם הבת א' אשר לנתבעת גישה אליו ואפשרות למשוך ממנו כספים באמצעות 22
כרטיס מגנטי שברשותה (עמ' 15 שורה 28 – עמ' 16 שורה 29 לפרוטוקול מיום 25.4.18) וכי 23
90% מהמשיכות מהחשבון מבוצעות על ידי הנתבעת (עמ' 17 שורות 10-11 לפרוטוקול מיום 24
25.4.18). לשון אחר, הסכום שהנתבעת טענה שהועבר להוריה לפירעון ההלוואות לא הועבר 25
להוריה. 26
- א' העידה שהתובע הזהיר אותה לא להשתמש בכספים בחשבון כי הם שייכים "לסבא 27
ולסבתא" (עמ' 17 שורות 26-28 לפרוטוקול). אביה של הנתבעת העיד כי מחשבון זה הוא 28
מקבל מידי חודש סך של 3,500 ₪ (עמ' 31 שורה 18 לפרוטוקול) והסביר שיש לו הוצאות 29
מחיה גבוהות (שם, שורה 22 לפרוטוקול). לטענת התובע הנתבעת הציגה מצג של חובות 30
פיקטיביים כלפי הוריה "כדי ליצור קרן סיוע להוריה על גבו של התובע" (סעי' 105 31
לסיכומים). לטענת הנתבעת הסיבה שהכספים הועברו לחשבון הבנק ב-XXX על שם א' 32
הייתה "כדי לחסוך עמלות ולא לסרב את המערכת הזאת" (עמ' 5 שורות 19-20, 33
לפרוטוקול) והבהירה שבדרך זו יהיה יותר "נח" (עמ' 6 שורה 6 לפרוטוקול). 34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 הנתבעת לא ביארה הכיצד דרך זו נוחה יותר שכן ניכר על פניו שהיא מסורבלת יותר. כך גם
2 לא ביארה מהו החיסכון בעמלות במשיכת כספים בסכומים קטנים על פני העברת סכום
3 גדול אחד.
- 4 ב"כ הנתבעת התנגדה לחשיפת חשבון הבנק על שם א' בו מצויים הכספים (עמ' 88 שורות 7-
5 8 לפרוטוקול) אך אין חולק שרק שנה וחצי לאחר העברת הכספים לחשבון שעל שם א' החלו
6 להתבצע ממנו משיכות (עמ' 18 שורות 16-18 לפרוטוקול מיום 25.4.18). אפילו היינו מניחים
7 אפוא כי הסכום הועבר מסיבה זו או אחרת לחשבון הבת ולא לחשבון ההורים, הנתבעת לא
8 הוכיחה שהוא אכן הועבר משם להוריה במתווה הסידור שהיא טענה לו.
- 9
- 10 72. לדברי התובע הנתבעת לא הזכירה קיומו של חוב נוסף כלפי הוריה במהלך המו"מ שניהלו
11 אשר קדם להגשת התביעות לבית המשפט. כן לדבריו העותק שהומצא לידי של כתב
12 התביעה שהגישה הנתבעת כלל אך 3 התחייבויות אשר אחת מהן, מיום 25.8.13, שונה מזו
13 שצורפה לתיק בית המשפט. בעוד שבהתחייבות שצורפה לעותק שקיבל פורט חוב בסך של
14 50,000 ₪ בנוסח שצורף לתיק בית המשפט פורט חוב בסך של 100,000 ₪. באלה מבקש
15 התובע לראות אינדיקציות נוספות לפיקטיביות ההתחייבויות ועותר להכללת הסך של
16 60,000 אירו שנמשכו מקרן הפנסיה שלו באיזון המשאבים ולדחיית טענת הנתבעת ליתרת
17 חוב כלפי הוריה. בסיכומי התשובה הסבירה הנתבעת לראשונה כי שתי התחייבויות שעמדו
18 על סך של 50,000 ₪ כל אחת, אוחדו להתחייבות אחת בסך של 100,000 ₪ (מבלי לפרט מתי
19 ומדוע) וכי בעובדה שטענה להלוואות בסך כולל של 300,000 ₪, ולא 350,000 ₪ יש דווקא
20 ללמד על יושרה (עמ' 23 לסיכומי התשובה). לטענתה התובע חתם על ההתחייבויות וכן פדה
21 סך של 60,000 אירו על חשבון פירעון ההלוואה להוריה ואין לקבל את טענותיו להשבת
22 הסכום. כן לדבריה יש לכלול במסת הנכסים לאיזון גם את יתרת החוב להוריה בסך של
23 48,000 ₪.
- 24
- 25 73. עלה בידי התובע לעורר ספקות כאמור באשר לעצם נטילת ההלוואה מההורים ולפירעונה
26 מכספי הפנסיה שנפדו ולפיכך אינני סבורה שיש לכלול הלוואות להורי הנתבעת במסגרת
27 איזון המשאבים. עם זאת, התובע חתם על ההתחייבויות מתוך רצון טוב וחופשי, וכך אף
28 עשה לצורך פדיון 60,000 אירו מקופת הפנסיה שלו והעברתם לחשבון המתנהל על שם הבת
29 א' ובו אין לו גישה. ענייננו בתובענה לאיזון משאבים והוכח שהכספים הועברו על ידי
30 הצדדים לחשבונה של הבת א' (ותהיה הסיבה לכך אשר תהיה) בהסכמה ובמודעות. לצורך
31 השבת הסכום שהועבר לחשבון הבנק של הבת א' היה על התובע לעתור בתובענה כנגדה.
32 לפיכך מצאתי לדחות את טענת התובע להכללת סך של 60,000 אירו שהועברו במסגרת מסת
33 הנכסים לאיזון.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 74. לאור כל האמור לעיל לא עלה בידי הנתבעת לשכנע בקיומו של חוב כלפי הוריה ועל כן אני
2 דוחה את טענתה להכללת יתרת חוב בסך של 48,000 ₪ במסת הנכסים לאיזון. במקביל
3 נדחות טענות התובע בדבר הצורך להכליל את הכספים בחשבונה של הבת כחלק ממסת
4 הנכסים לאיזון.

הלוואה שנטלה הנתבעת לאחר מועד הקרע

5
6
7
8
9 75. הנתבעת מבקשת לכלול במסגרת מסת הנכסים לאיזון גם הלוואה שנטלה לאחר מועד
10 הקרע, ביום 7.5.17 בסך של 27,100 ₪. לדבריה נטלה את ההלוואה בעצת ב"כ דאז על מנת
11 לממן את צרכיה ואת הוצאות הבית ועל מנת לכסות את יתרת החובה בחשבון.
12 הנתבעת הדגישה בסיכומיה שהצדדים נותרו לגור תחת אותה קורת גג עד לחודש 11/17 אז
13 עזב התובע את הדירה וכי היא נשאה במשך כל התקופה בהוצאות הבית ומשכך יש לכלול
14 את ההלוואה במסגרת איזון המשאבים. התובע טוען לדחיית הטענה מכל וכל.

15
16 76. ככלל, במסגרת איזון המשאבים יכללו זכויות חיוביות ושליטיות אשר נצברו עד למועד
17 הקובע. לצורך הכללת זכות שלילית שנצברה לאחר המועד הקובע על הנתבעת מוטל הנטל
18 להוכיח שהכספים הוצאו בהסכמה על ידי הצדדים או ששימשו למעשה את שני הצדדים,
19 ונטל זה לא עלה בידה להרים.
20 הנתבעת העידה שהתובע לא הסכים ליטול את ההלוואה (עמ' 56 שורות 10-23 לפרוטוקול).
21 התובעת גם לא הראתה איזה שימוש נעשה בכספי ההלוואה, ולא הוכיחה כי היא נשאה
22 לבדה בכל הוצאות אחזקת הבית עד לחודש 11/17 אז עזב אותו התובע. בהתאם להחלטת
23 בית המשפט חויב הנתבע בתשלום חד פעמי בעד מזונות הנתבעת בסך של 10,000 ₪ אשר
24 מטבע הדברים שימשו אף להוצאות אחזקת הבית. כן מסכימה הנתבעת שהתובע נשא
25 בהוצאות בעת מגוריו בבית אך טוענת כי היו "זניחות" (סיכומי תשובה). יש לזכור גם
26 בהקשר זה שהנתבעת נותרה לעשות שימוש ייחודי בדירת הצדדים מאז שעזב אותה התובע
27 ועד כה.

28
29 77. לאור האמור אני דוחה את טענת הנתבעת להכללת ההלוואה מחודש 5/17 באיזון
30 המשאבים.

כספים ששולמו ל-XXX

31
32
33
34 78. במסגרת סיכומיה טענה הנתבעת לראשונה בכלליות לסעד חדש "על הנתבע להשיב לתובעת
35 מחצית מהכספים שהעביר למאהבת שלו XXX" (פרק סיכום ומסקנות סעי' ח'). די בכך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

1 שהנתבעת העלתה את טענתה זו לראשונה במסגרת הסיכומים כדי לדחות אותה משהיא
2 בבחינת הרחבת חזית אסורה [רע"א 496/89 סאלם סלאמה אל-קאלאב נ' אוניברסיטת בן
3 גוריון בנגב פ"ד מה(4) 343]. על כך יש להוסיף כי הטענה כלל לא הוכחה על ידי הנתבעת
4 מהבחינה העובדתית. הנתבעת לא הוכיחה שהגב' XXX היא מאהבת של התובע, ואם כן
5 מאימת. הנתבעת גם לא הוכיחה שהתובע העביר לידי הגב' XXX כספים שאינם משכורת
6 (התובע העיד כי הגב' XXX עובדת עמו תמורת שכר).

7 יש לזכור כי לתובע לא הייתה כל אפשרות להשיב לטענות חדשות אלו שהעלו על ידי
8 הנתבעת לראשונה במסגרת הסיכומים [השוו: (ע"א 2161/11 דרור נ' פרץ (פורסם בבנו,
9 5.2.13 בסעי' 10] ועצם הדיון בהן פוגע בזכותו היסודית לקיומו של הליך הוגן.

10
11 79. לאור האמור אני דוחה את טענת הנתבעת לכלול באיזון המשאבים כספים שהעביר התובע
12 לגב' XXX.

13 כספי ירושת הבן פלמוני ז"ל

14
15 80. לטענת התובע יש לכלול במסגרת איזון המשאבים גם את כספי הביטוח שהותיר אחריו הבן
16 פלמוני ז"ל מהטעם שהם נצברו משך השנים ממשאבים משותפים של הצדדים. לאחר עיון
17 בטענות הצדדים מצאתי לדחות את טענתו. גם אם הייתי מקבלת את טענתו שהכספים
18 נצברו על ידי הצדדים הרי שהם צברו אותם לטובת פלמוני ז"ל והם היו בבעלותו. לאחר
19 פטירתו הפכו כספים אלה חלק ממצבת עיזבונו. הנתבעת זכאית לרשת את בנה ז"ל
20 ובהתאם להוראות סעיף 5(1) לחוק יחסי ממון, התשל"ג-1973, כספים אלה לא יבואו
21 במסגרת איזון המשאבים.

22
23 81. לאור האמור אני דוחה את טענת התובע להכללת כספי הביטוח של פלמוני ז"ל במסת
24 הנכסים לאיזון.

25
26 פנסיה ב-XXX

27
28 82. בסיכומים טענה הנתבעת כי לאור העובדה שקרנות הפנסיה מצויות ב-XXX ובית משפט זה
29 נעדר סמכות ליתן להן הוראות, ולאור העובדה שהתובע לא המציא את האסמכתאות
30 כנדרש הימנו יש להורות על חלוקת הכספים שהצטברו במסגרת פסק הדין. דומה שבסיכומי
31 התשובה חזרה היא מכך וביקשה להפנות את הצדדים, כמקובל, למומחה לצורך עריכת
32 איזון המשאבים. גם אם לא הייתה חוזרת בה הנתבעת מטענתה לא היה בידי לקבלה.

33 ראשית, על פי פסיקת בית המשפט העליון, יישום הסדר איזון המשאבים ייעשה באופן
34 הבא:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 "האיזון בעת פקיעת הנישואין נערך איפוא תוך קביעת שוויים של כלל נכסי בני הזוג.
2 הווי אומר, אין נוטלים כל חשבון בנק או כל נכס בנפרד ומחלקים אותם לשניים כדי
3 לקבוע שווייה של המחצית בחשבון שהיא חלקו של כל אחד מבני-זוג, אלא מצרפים
4 את כלל המשאבים בהערכה מקיפה וכוללת, וכלל המשאבים הוא שמחולק בין בני
5 הזוג. אין צריך לומר, שזו גם הדרך ההגיונית, שהרי איזון שיערך בשלבים, ובנפרד
6 לגבי פרטים קנייניים נבחרים (להבדיל מכלל הנכסים), עלול להביא להיפוכה של
7 התוצאה המבוקשת, היינו לאי-איזון בכלל הנכסים" [ע"א 1229/90 חנוך נ' חנוך, פ"ד
8 מה(5) 584 (1991)].
- 9 שנית, לאורך ההליך חזר וטען התובע כי אינו יודע מה גובה הסכומים שנצברו בקופות
10 הפנסיה. על כן קשה היה לבית המשפט להציע פשרות לצורך סיום המחלוקת בהסכמה
11 ומטעם זה אף לא הסכימה הנתבעת לפשרות שהועלו. בהעדר ידיעה באשר לגובה הסכום
12 שנצבר ממילא יש לדחות את בקשת הנתבעת לחייב את התובע בתשלום הסכום שפורט על
13 ידה בסיכומיה.
- 14
15
16 83. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
- 17 א. כל צד זכאי למחצית שווי הזכויות הסוציאליות, כספים בקופות גמל, בקרנות
18 השתלמות וכספי פנסיה שנצברו בארץ או בחו"ל כתוצאה מעבודתו של משנהו
19 במהלך התקופה מיום נישואיהם או מועד תחילת עבודתו וצבירת הזכויות לפי
20 המאוחר, ועד ליום למועד הקובע (1.2.17) בהגיע מועד מימושן. כמו כן, הנני
21 קובעת כי כל אחד מהצדדים זכאי למחצית מן הכספים שנצברו על ידי הצד השני
22 בתקופה שמיום נישואיהם ועד למועד הקובע בחסכוניות בבנקים, בחברות ביטוח
23 ובכל גוף פיננסי אחר בארץ או בחו"ל, וזאת, במועד פירעונם.
- 24 ב. במסת איזון המשאבים לא יובאו בחשבון כספים שהתקבלו אצל הנתבעת כיורשת
25 בנה פלמוני ז"ל.
- 26 ג. על הצדדים לערוך ביניהם התחשבות כוללת לאיזון משאבים בהתאם לעקרונות
27 ולקביעות בפסק דין זה. הנני ממנה את מר דן שפרינצק ממכון "תצפית" כמומחה
28 מטעם בית המשפט לצורך ביצוע ההתחשבות הכוללת שבין הצדדים בהתאם
29 לעקרונות ולקביעות בפסק הדין.
- 30 כחומר רקע למומחה ישמש כל החומר שהצטבר בתיק בית המשפט. ב"כ הצדדים
31 או אחד מהם יעבירוהו למומחה בתוך 14 יום מיום קבלת פסק הדין. בנוסף, כל צד
32 יוכל גם להגיש למומחה כל חומר שימצא לנכון בתוך 14 יום מיום קבלת פסק דין
33 זה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 פברואר 2019

תלה"מ 17-05-27891 פלוני נ' פלונית
תלה"מ 17-05-33969

- 1 המומחה רשאי לדרוש מן הצדדים ו/או מכל גורם אחר חומר משלים שיידרש לו
2 ויביא לידיעת הצדדים כל חומר שקיבל שלא מתיק בית המשפט.
3 שכ"ט המומחה ישולם על ידי הצדדים שווה בשווה וזאת, בתוך 10 ימים מיום
4 דרישת המומחה.
5 אם לא יעלה בידי הצדדים לסיים את ההתחשבות ביניהם בעזרת המומחה יהיה
6 על צד מעונין לעתור בתובענה לביצוע פסק דין.
7
8 84. לאור התוצאות אליהן הגעתי אני מחייבת את הנתבעת לשאת בהוצאות התובע ושכר
9 טרחתו בסך של 40,000 ₪.
10
11 פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
12
13 ניתן היום, כ"א אדר א' תשע"ט, 26 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.
14

15

אורית בן דור ליבל, שופטת